

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 : นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่

2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษาในเขต ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัดในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด : ดำเนินการจัดทำ รายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุน การดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่กลุ่มจังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับกลุ่มจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และ สำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (กาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี) ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดทั้ง 4 ประเด็น ยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการ ตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิตและการส่งออกสินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน และ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวปลอดภัย” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 24 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 12 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 12 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวและบริการ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 43 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 20 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 23 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการค้าผ่านแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การค้าชายแดน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 35 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานกลุ่มจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด	15
2.4 ผลกระทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	16
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	23
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	31
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	43
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์ภาพรวมการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในปัจจุบัน	53
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	56
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ค : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว ปี พ.ศ. 2555 จำแนกรายจังหวัด	7
แผนภาพที่ 2 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	16
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	53
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	54
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	55

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 1 :	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (พ.ศ. 2554 - 2555)	6
ตารางที่ 2 :	มูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2553	8
ตารางที่ 3 :	การผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2552 - 2555	9
ตารางที่ 4 :	รายได้ - รายจ่าย รายได้สุทธิของครัวเรือนเกษตร ปีเพาะปลูก 2553/54	10
ตารางที่ 5 :	ข้อมูลการท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2553	12
ตารางที่ 6 :	ข้อมูลการท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2554	12
ตารางที่ 7 :	พื้นที่ป่าไม้ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2552	14
ตารางที่ 8 :	เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	18
ตารางที่ 9 :	ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 10 :	ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 11 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	23
ตารางที่ 12 :	แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย”	25
ตารางที่ 13 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”	29
ตารางที่ 14 :	รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”	29
ตารางที่ 15 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	31
ตารางที่ 16 :	แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวและบริการ”	33
ตารางที่ 17 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวและบริการ”	40
ตารางที่ 18 :	รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวและบริการ”	40
ตารางที่ 19 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	43
ตารางที่ 20 :	แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน”	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”	51
ตารางที่ 22 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”	51
ตารางที่ 23 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	59

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ์ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณ ในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ <ol style="list-style-type: none"> ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ วิธีการเก็บข้อมูล ความถี่ในการเก็บข้อมูล หน่วยงานผู้รับผิดชอบ รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน มาตรฐานการจำแนกข้อมูล รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิต อาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	<p>เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป</p>
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	<p>เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร</p>
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	<p>เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่</p>
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	<p>การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<p>ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)</p>	<p>ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ</p>
<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)</p>	<p>ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพและได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ ระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ที่ประกอบด้วยจังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี และราชบุรี ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดฉบับนี้ขึ้น เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญ และจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของกลุ่มจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีผลิตหรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 4 ปี (ทบทวน) พ.ศ. 2558 - 2561 สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 4 จังหวัดคือ จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดราชบุรี มีขนาดพื้นที่ รวม 32,205,709 ตารางกิโลเมตร หรือ 20,127,927 ไร่ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 40 อำเภอ 418 ตำบล 3,861 หมู่บ้าน จำนวนประชากร ทั้ง 4 จังหวัด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.3 ของประเทศ และมีความหนาแน่นของประชากร 105 คนต่อตารางกิโลเมตร ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยความหนาแน่นของประชากรประเทศ โดยจังหวัดที่มีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุดคือ จังหวัดนครปฐม 403 คนต่อตารางกิโลเมตร รองลงมาคือ จังหวัดสุพรรณบุรี 163 คนต่อตารางกิโลเมตร ส่วนจังหวัดที่มีความหนาแน่นของประชากรน้อยที่สุดคือ จังหวัดกาญจนบุรี เท่ากับ 43 คนต่อตารางกิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ มีแม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง และแม่น้ำแควไหลผ่านพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ นอกจากนี้ยังมีเขื่อนศรีนครินทร์ และเขื่อนวชิราลงกรณ์ เป็นแหล่งที่มาของความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติในพื้นที่ และเหมาะแก่การเกษตรกรรมทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการเพาะปลูกข้าว พืชผัก พืชไร่ ผลไม้ รวมถึงการทำประมงและปศุสัตว์ มีศักยภาพสูงในการสนับสนุนบทบาทการเป็นครัวโลก และยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากมาย มีเขตชายแดนติดต่อกับพม่า ซึ่งเหมาะแก่การค้าชายแดน และเชื่อมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านสอดคล้องกับแนวความคิดการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคต

2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

พื้นฐานทางเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดราชบุรี) ส่วนใหญ่เจริญเติบโตโดยพึ่งพาภาคอุตสาหกรรม และมีภาคเกษตรกรรม การค้า และการบริการเป็นส่วนสนับสนุนทำให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวและเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง แต่จะมีข้อจำกัดด้านการจัดระเบียบการใช้ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน และมลภาวะที่เกิดขึ้นตามมาจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและประชากร

¹ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 4 ปี (ทบทวน) พ.ศ. 2558 - 2561 สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556.

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาภาพรวมเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2555 เปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2554 จากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ณ ราคาประจำปี พบว่ามีความสอดคล้องกับพื้นฐานเศรษฐกิจดั้งเดิม ดังที่ได้กล่าวถึงข้างต้น สาขาอุตสาหกรรมการผลิตยังคงมีบทบาทหลักในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ และมีแนวโน้มขยายตัวถึงร้อยละ 10.83 เป็น 201,402 ล้านบาท รองลงมา คือ การทำเกษตรกรรมเพาะปลูก การล่าสัตว์ และการป่าไม้ ซึ่งมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 85,734 ล้านบาท ลำดับถัดมา คือสาขาการขนส่ง ขยายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน ซึ่งมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 47,666 ล้านบาท (ขยายตัวจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 6.17) โดยสรุปเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 9.56 เป็น 510,863 ล้านบาท และหากนำมาเฉลี่ยต่อประชากรพบว่ามูลค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 8.81 เป็น 148,779 บาทต่อประชากร

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาคงที่ (ปี พ.ศ. 2545 เป็นปีฐาน) พบว่ามีความสอดคล้องกับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี โดยสาขาอุตสาหกรรมการผลิตยังมีบทบาทนำในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 9.99 เป็น 148,361 ล้านบาท รองลงมา คือ สาขาเกษตรกรรม และสาขาการค้าส่ง ค้าปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์เท่ากับ 42,217 ล้านบาท และ 31,633 ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (พ.ศ. 2554 - 2555)

มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ ณ ราคาประจำปี			มูลค่าผลิตภัณฑ์ ณ ราคาคงที่ (ปี 2545)		
	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	Δ (%)	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	Δ (%)
ภาคเกษตร	76,769	88,389	+15.14	45,304	45,957	+1.44
เกษตรกรรม	74,131	85,734	+15.65	41,608	42,217	+1.46
การล่าสัตว์และการป่าไม้						
การประมง	2,638	2,655	+0.64	3,089	3,116	+0.88
ภาคนอกเกษตร	389,515	422,475	+8.46	297,708	319,161	+7.21
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	6,151	6,780	+10.23	4,557	4,970	+9.06
อุตสาหกรรม	181,726	201,402	+10.83	134,883	148,361	+9.99
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	37,001	41,261	+11.51	30,535	33,075	+8.32
การก่อสร้าง	12,171	15,135	+24.36	8,689	10,456	+20.34
การขายส่ง การขายปลีก	44,897	47,666	+6.17	30,820	31,633	+2.64
การซ่อมแซมยานยนต์						
จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน						
โรงแรมและภัตตาคาร	5,442	3,205	-41.11	5,165	2,964	-42.61
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	11,706	9,159	-21.76	15,020	16,084	+7.08
ตัวกลางทางการเงิน	15,272	17,651	+15.57	10,208	11,898	+16.56
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	17,377	17,925	+3.15	17,844	18,369	+2.94

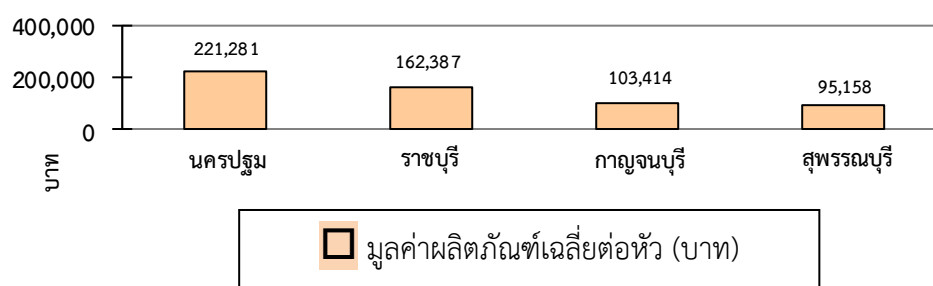
ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (พ.ศ. 2554 - 2555) (ต่อ)

มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ ณ ราคาประจำปี			มูลค่าผลิตภัณฑ์ ณ ราคาคงที่ (ปี 2545)		
	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	Δ (%)	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	Δ (%)
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	22,347	22,983	+2.85	15,552	15,302	-1.60
การศึกษา	23,176	25,901	+11.76	14,558	14,940	+2.62
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	8,078	8,635	+6.90	6,441	6,743	+4.69
การให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	3,428	3,741	+9.12	2,687	2,862	+6.52
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	742	1,029	+38.69	676	869	+28.58
GPCP กลุ่มจังหวัด	466,284	510,863	+9.56	342,332	363,860	+6.29
GPCP ต่อประชากร (บาท)	136,732	148,779	+8.81			

ที่มา : ตารางผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด อนุกรมปัจจุบันแบบปริมาณลูกโซ่ อ้างอิงปี พ.ศ. 2545 โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อประชากร 148,779 บาทต่อคนต่อปี โดยจังหวัดนครปฐมและจังหวัดราชบุรีเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวคือ 221,281 บาทต่อคนต่อปี และ 162,387 บาทต่อคนต่อปี ตามลำดับ รองลงมา คือ จังหวัดกาญจนบุรีเท่ากับ 103,414 บาทต่อคนต่อปี ส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับ 95,158 บาทต่อคนต่อปี

แผนภาพที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว ปี พ.ศ. 2555 จำแนกรายจังหวัด

ที่มา : มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด อนุกรมปัจจุบันแบบปริมาณลูกโซ่ อ้างอิงปี พ.ศ. 2545 โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 4 ปี (ทบทวน) พ.ศ. 2558 - 2561 สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1, ส่วนที่ 1 หน้า 12)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดราชบุรี) เป็นแหล่งผลิตอาหารสู่การเป็นครัวโลก มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว พืชไร่ พืชผัก ผลไม้ นมสดหนองโพ และมีสุกรมากที่สุดของประเทศไทย ซึ่งขณะนี้มีการส่งออกกล้วยไม้ หน่อไม้ฝรั่ง ข้าวโพดอ่อน พริกและกระเจียบเขียว สู่ตลาดยุโรปเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 เป็นพื้นที่ทางการเกษตรที่มีความอุดมสมบูรณ์และเป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร ได้แก่ โรงสีข้าว โรงงานแปรรูปผักและผลไม้ รวมทั้งโรงงานผลิตอาหารกระป๋องเพื่อการส่งออก ซึ่งสร้างเศรษฐกิจให้กับกลุ่มจังหวัด สินค้าเกษตรที่สำคัญและสร้างมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ข้าว สุก ร ผลไม้ พืชผัก อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ใไก่เนื้อ และโคนม เป็นต้น ตามตารางดังนี้

สำหรับสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูงสุดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 พ.ศ. 2553 คือ ข้าว จำนวน 11,994 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20.53 ของมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร กลุ่มจังหวัดฯ รองลงมา คือ สุก ร ผลไม้ พืชผัก และอ้อยโรงงาน ตามลำดับ โดยสินค้าที่มีสัดส่วนโครงสร้างมูลค่าเพิ่มต่ำที่สุด คือ น้ำนมดิบ มูลค่า 866 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.48 ของมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรโดยรวม

ตารางที่ 2 : มูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2553

ลำดับที่	กิจกรรมการผลิต	มูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร (ล้านบาท)	สัดส่วนโครงสร้าง (ร้อยละ)
	รวมมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	58,416	100.00
1	ข้าว	11,994	20.53
2	สุก ร	9,628	16.48
3	ผลไม้	8,633	14.78
4	พืชผัก	6,450	11.04
5	อ้อยโรงงาน	6,202	10.62
6	มันสำปะหลัง	3,794	6.49
7	ใไก่เนื้อ	2,702	4.62
8	โคนเนื้อ โคนม	2,697	4.62
9	ไข่เป็ด	1,225	2.10
10	ไข่ใไก่	1,162	1.99
11	สับปะรด	1,098	1.88
12	ยางพารา	1,095	1.87
13	กล้วยไม้	872	1.49
14	น้ำนมดิบ	866	1.48

ที่มา : มูลค่าเพิ่มรายสินค้าใช้ข้อมูล GPP รายจังหวัด จัดทำโดย สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (ทบทวน) พ.ศ. 2558 - 2561 สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1, ส่วนที่ 1 หน้า 8)

เมื่อพิจารณาศักยภาพในการทำเกษตรกรรมโดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2552 - 2555 พบว่าส่วนใหญ่มีแนวโน้มขยายตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อที่เพาะปลูกและเนื้อที่เก็บเกี่ยวผัก (เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 12) และจำนวนโคนม (เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 29) โดยพืชเศรษฐกิจที่ใช้เนื้อที่เพาะปลูกสูงสุด คือ ไม้ผล เท่ากับ 113,358 ไร่ ในขณะที่อ้อยโรงงาน คือ พืชเศรษฐกิจที่มีผลผลิตสูงที่สุดถึง 19,379,561 ตัน ในปี พ.ศ. 2555

ตารางที่ 3 : การผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2552 - 2555

พืช	รายการ	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ขยายตัว(%)
ข้าวนาปี	เนื้อที่เพาะปลูก (พันไร่)	2,066	2,214	2,432	2,448	+5.10
	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (พันไร่)	1,986	2,118	2,318	2,355	+4.67
	ผลผลิต (ตัน)	1,383,711	1,402,987	1,547,683	1,650,413	+4.56
	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	9697	662	668	701	-0.10
	ราคาฟาร์ม (บาท/เกวียน)	9,092	8,600	10,248	10,207	+2.48
ข้าวนาปรัง	เนื้อที่เพาะปลูก (พันไร่)	2,091	1,902	2,066	2,162	-0.72
	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (พันไร่)	2,090	1,869	2,064	2,155	-0.78
	ผลผลิต (ตัน)	1,539,896	1,191,050	1,479,706	1,637,124	-0.58
	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	737	637	717	760	+0.20
	ราคาฟาร์ม (บาท/เกวียน)	9,909	8,042	8,447	10,172	-4.98
ไม้ผล	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	116,003	112,654	117,847	113,358	+0.41
	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	109,508	107,351	112,007	108,721	+0.19
	ผลผลิต (ตัน)	288,168	261,641	340,682	312,353	-0.07
ผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	69,446	60,787	62,043	42,366	+11.98
	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	67,279	58,910	60,371	40,899	+11.75
	ผลผลิต (ตัน)	123,945	104,846	100,586	63,818	+4.22
อ้อยโรงงาน	เนื้อที่เพาะปลูก (พันไร่)	1,186	1,226	1,427	1,479	+5.53
	ผลผลิต (ตัน)	13,558,391	13,438,053	18,195,173	19,379,561	+9.61
	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	11,428	10,965	12,749	13,103	+3.86
	ราคาฟาร์ม (บาท/ตัน)	691	812	985	861	+11.44
มันสำปะหลัง	เนื้อที่เพาะปลูก (พันไร่)	486	423	395	582	+3.23
	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (พันไร่)	470	409	276	567	+0.32
	ผลผลิต (ตัน)	1,716,517	1,199,480	1,101,396	1,850,494	+0.60
	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	3,650	2,930	3,995	3,263	+0.28
	ราคาฟาร์ม (บาท/เกวียน)	1.29	2.15	2.58	1.76	+9.38
สุกร	จำนวน ณ 1 ม.ค. (ตัว)	2,419,163	2,553,925	2,640,618	1,866,712	-28.55
	ปริมาณการผลิต (ตัว)	3,507,680	3,638,421	3,584,808	3,969,980	+1.94
	ราคาฟาร์ม (บาท/กก.)	57.54	60.28	66.91	57.21	+2.72
โคนม	จำนวน ณ 1 ม.ค. (ตัว)	99,475	105,913	105,918	109,754	+28.55
	ปริมาณการผลิต (ตัว)	159,323	164,392	170,620	179,840	+9.68
	ราคาฟาร์ม (บาท/กก.)	15.60	16.02	16.45	16.43	+2.99
ไก่เนื้อ	จำนวน ณ 1 ม.ค. (ตัว)	7,331,186	8,002,234	8,152,357	8,748,701	+9.96
	ปริมาณการผลิต (ตัว)	58,737,106	63,248,116	63,715,928	66,904,170	+3.84
	ราคาฟาร์ม (บาท/กก.)	37.71	41.92	46.76	40.79	+4.41

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัด 4 ปี (ทบทวน) พ.ศ. 2558 - 2561 สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1, ส่วนที่ 1 หน้า 9 - 10)

สำหรับปีเพาะปลูก 2553/54 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 มีรายได้ครัวเรือนเกษตรเฉลี่ยกลุ่มจังหวัดเท่ากับ 371,570 บาทต่อครัวเรือน โดยจังหวัดนครปฐม คือจังหวัดที่มีรายได้สูงที่สุดเท่ากับ 472,902 บาทต่อครัวเรือน และครัวเรือนเกษตรในจังหวัดราชบุรีมีรายได้ต่ำที่สุดเท่ากับ 290,932 บาทต่อครัวเรือน ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 มีสัดส่วนรายได้เงินสดทางการเกษตรต่อรายได้รวมประมาณร้อยละ 75.37 ในส่วนของรายจ่ายเงินสดทางการเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือนของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ในช่วงปีเดียวกัน เท่ากับ 277,206 บาทต่อครัวเรือน โดยจังหวัดที่มีรายจ่ายเงินเกษตรสูงสุด คือ จังหวัดนครปฐมเท่ากับ 358,024 บาทต่อครัวเรือน ในขณะที่จังหวัดกาญจนบุรีมีรายจ่ายทางด้านเกษตรต่ำที่สุดจำนวน 213,045 บาทต่อครัวเรือน

จากมูลค่ารายรับ และรายจ่ายครัวเรือนเกษตรดังกล่าว ส่งผลให้จังหวัดนครปฐมมีรายได้เงินสดสุทธิ (หลังหักค่าใช้จ่าย) สูงที่สุดเท่ากับ 153,556 บาทต่อครัวเรือน และจังหวัดราชบุรี มีรายได้สุทธิต่ำที่สุดจำนวน 66,088 บาทต่อครัวเรือน ในขณะที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 มีรายได้เงินสดสุทธิเท่ากับ 111,068 บาทต่อครัวเรือน

ตารางที่ 4 : รายได้ - รายจ่าย รายได้สุทธิของครัวเรือนเกษตร ปีเพาะปลูก 2553/54

รายการ	กลุ่มจังหวัด*	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1			
		สุพรรณบุรี	นครปฐม	กาญจนบุรี	ราชบุรี
1. รายได้ (บาท/ครัวเรือน)	371,570	395,878	472,902	326,569	290,932
1.1 รายได้เงินสดเกษตร	280,045	305,662	359,401	246,305	208,814
ทางพืช	234,010	293,337	285,695	211,912	145,094
ทางสัตว์	44,529	11,752	71,621	32,417	62,327
รายได้เงินสดเกษตรอื่นๆ	1,507	573	2,085	1,976	1,393
1.2 รายได้เงินสดนอกการเกษตร	91,525	90,216	113,501	80,264	82,118
1.3 สัดส่วนรายได้เงินสดทางการเกษตรต่อรายได้ (ร้อยละ)	75.37	77.21	76.00	75.42	71.77
2. รายจ่าย (บาท/ครัวเรือน)	277,206	297,455	358,024	213,045	240,300
2.1 รายจ่ายเงินเกษตร	168,977	201,556	205,846	125,781	142,726
ทางพืช	110,113	169,279	101,145	93,415	76,614
ทางสัตว์	32,552	3,091	69,450	11,731	54,936
รายจ่ายเงินสดเกษตรอื่นๆ	26,312	29,186	35,250	20,635	20,176
2.2 รายจ่ายเงินสดนอกการเกษตร	108,229	95,899	152,178	87,264	97,574
2.3 สัดส่วนรายจ่ายเงินสดทางการเกษตรต่อรายจ่าย (ร้อยละ)	60.96	67.76	57.49	59.04	59.39
3. รายได้สุทธิ (บาท/ครัวเรือน)					
3.1 รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร	111,068	104,106	153,556	120,524	66,088
3.2 รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือน	202,593	194,322	267,057	200,788	148,206
3.3 เงินสดคงเหลือก่อนชำระหนี้ทางการเกษตร	94,364	98,423	114,879	113,524	50,632
3.4 สัดส่วนรายได้เงินสดสุทธิทางเกษตรต่อรายได้เงินสดสุทธิของครัวเรือน (ร้อยละ)	54.82	53.57	57.50	60.03	44.59

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (*จากการคำนวณของทั้ง 4 จังหวัด) (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลุ่มจังหวัด 4 ปี (ทบทวน) พ.ศ. 2558 - 2561 สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1, ส่วนที่ 1 หน้า 10)

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (พ.ศ. 2558 - 2561) ได้ระบุศักยภาพด้านอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดราชบุรี) ไว้ดังต่อไปนี้

- ขนาดเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรม 180,824 ล้านบาท สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (156,030 ล้านบาท) อยู่ที่ 24,794 ล้านบาท
- ฐานอุตสาหกรรมหลักตั้งอยู่ในจังหวัดนครปฐมร้อยละ 55.6 และจังหวัดราชบุรีร้อยละ 25.5
- อุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว พืชไร่ พืชผัก นมสดหนองโพ หน่อไม้ฝรั่ง ข้าวโพดอ่อน เป็นต้น
- อัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดอยู่ที่ร้อยละ 4 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ร้อยละ 1.2

ปี พ.ศ. 2551 - 2555 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 มีการจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นจาก 216 กลุ่มในปี พ.ศ. 2551 เป็น 257 กลุ่ม ในปี พ.ศ. 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.71 เพื่อประกอบธุรกิจการค้า โดยมีหลักการประเมินผลการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนเป็น 3 ระดับ คือ ระดับดี ระดับปานกลาง และระดับต้องปรับปรุง ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนหลายกลุ่มอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง จากเป้าหมายของการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างรายได้เป็นที่พึ่งพาตนเองและครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชนได้อย่างมั่นคง ดังนั้น การพัฒนาเพื่อยกระดับการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนด้วยการจัดหาแหล่งเงินทุน การถ่ายทอดองค์ความรู้ตามความต้องการของวิสาหกิจชุมชน เช่น การบริหารจัดการองค์กร การจัดทำบัญชี เทคโนโลยีการผลิต และการตลาด จะเป็นการเพิ่มศักยภาพการดำเนินงานให้สามารถสร้างรายได้แก่สมาชิกกลุ่ม ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้มแข็งต่อชุมชนหรือกลุ่มเกษตรกรต่อไปในอนาคต

2.2.4 ศักยภาพด้านการค้าชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดราชบุรี) มีชายแดนติดต่อกับประเทศสหภาพพม่ารวมระยะทาง 440 กิโลเมตร อยู่ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี 370 กิโลเมตร และจังหวัดราชบุรี 70 กิโลเมตร สามารถพัฒนาจุดผ่านแดนถาวร โดยเปิดจุดผ่อนปรนการค้าและปรับปรุงถนนเลียบชายแดน สนับสนุนการส่งออกสินค้าไปยังสหภาพพม่า โดยถนนไฮเวย์เชื่อมระหว่างจังหวัดกาญจนบุรี-ทวาย นิคมอุตสาหกรรม ท่าเรือน้ำลึก เมืองทวายสู่ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดียและสู่นานาชาติสู่ยุโรป โดยไม่ต้องอ้อมไปแหลมมาลายู

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ได้มีการค้าขายกับสหภาพพม่า โดยเฉพาะที่จังหวัดกาญจนบุรีครอบคลุมสินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป และอาหารสำเร็จรูป วัตถุดิบเพื่อใช้ทำเครื่องสำอาง และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สำหรับสินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืชอื่น ๆ โค กระบือ สุกกร แพะ แกะ และสัตว์สำหรับทำพันธุ์

2.2.5 ด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ทั้งทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศาสนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงสุขภาพ และการกีฬา มีการจัดกิจกรรมด้านนักท่องเที่ยวตลอดทั้งปี สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ

และภายในประเทศเข้ามาท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดเป็นจำนวนมาก ซึ่งในปี พ.ศ. 2553 มีนักท่องเที่ยว 10.28 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 ร้อยละ 21 รายได้จากการท่องเที่ยว 13,943.44 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 ร้อยละ 13.43 ทั้งนี้ จังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมชาวไทย และชาวต่างชาติ มากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 5,748,241 คน

ตารางที่ 5 : ข้อมูลการท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2553

พื้นที่	กลางตอนล่าง 1	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	นครปฐม	ราชบุรี
จำนวนท่องเที่ยว (คน)	10,283,878	5,748,241	1,659,084	1,888,431	988,122
ไทย	9,692,061	5,476,382	1,477,132	1,750,412	988,135
ต่างชาติ	328,174	264,820	11,475	32,110	19,769
รายได้การท่องเที่ยว (ล้านบาท)	13,943.44	9,100.83	1,442	1,855	910
ไทย	12,424	8,312	1,428	1,799	885
ต่างชาติ	728	623	15	56	26

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลุ่มจังหวัด 4 ปี (ทบทวน) พ.ศ. 2558 - 2561 สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1, ส่วนที่ 1 หน้า 15)

ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 มีจำนวนนักท่องเที่ยว รวม 10,283,878 คน โดยจังหวัดกาญจนบุรี ยังคงเป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชม มากที่สุด จำนวน 5,748,241 และสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มจังหวัดฯ สูงถึง 9,100.81 ล้านบาท จาก รายได้รวมในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 13,943.44 ล้านบาท

ตารางที่ 6 : ข้อมูลการท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2554

พื้นที่	กลางตอนล่าง 1	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	นครปฐม	ราชบุรี
จำนวนท่องเที่ยว (คน)	10,283,878	5,748,241	1,659,084	1,888,431	988,122
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	13,943.44	9,100.81	1,707.39	2,016.06	1,119.18

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลุ่มจังหวัด 4 ปี (ทบทวน) พ.ศ. 2558 - 2561 สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1, ส่วนที่ 1 หน้า 16)

2.2.6 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.6.1 ประชากรและแรงงาน

ใน 4 จังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดราชบุรี) มีประชากรใกล้เคียงกันรวม 3,406,824 คน คิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 5.3 ของประเทศ แยกเป็นจังหวัดนครปฐมมี 874,616 คน จังหวัดกาญจนบุรีมี 838,269 คน จังหวัดราชบุรีมี 846,631 คน จังหวัดสุพรรณบุรีมี 847,308 คน และกลุ่มจังหวัดฯ มีความหนาแน่น ของประชากรเฉลี่ย 105 คนต่อตารางกิโลเมตร หนาแน่นน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ จังหวัดที่มีความ หนาแน่นของประชากรมากที่สุดคือ จังหวัดนครปฐม 403 คนต่อตารางกิโลเมตร รองลงมาคือ จังหวัดสุพรรณบุรี 163 คนต่อตารางกิโลเมตร ส่วนจังหวัดที่มีความหนาแน่นของประชากรน้อยที่สุด

คือ จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีความหนาแน่นของประชากรเพียง 43 คนต่อตารางกิโลเมตร² ทั้งนี้ แรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ส่วนใหญ่ทำงานในสาขาเกษตรฯ ซึ่งจังหวัดที่มีแรงงานส่วนใหญ่ทำงานในสาขาเกษตรฯ คือ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดราชบุรี ส่วนจังหวัดนครปฐมนั้น แรงงานส่วนใหญ่ทำงานในภาคอุตสาหกรรม

2.2.6.2 การศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ปีการศึกษาเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (8.9 ปี) และคุณภาพการศึกษายังไม่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาตั้งอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ หลายสถาบัน ได้แก่

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มหาวิทยาลัยศิลปากร
- มหาวิทยาลัยมหิดล
- มหาวิทยาลัยคริสเตียน
- มหาวิทยาลัยราชภัฏ
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติราชมงคล
- สถาบันการศึกษาของตำรวจ ทหารเรือ และทหารอากาศ

2.2.6.3 สาธารณสุข

สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคม โดยเฉลี่ยของกลุ่มอยู่ที่ 16.18 โดยมีสัดส่วนมากที่สุดอยู่ในจังหวัดนครปฐมร้อยละ 32.10 และมีสัดส่วนน้อยที่สุดในจังหวัดสุพรรณบุรีที่ร้อยละ 7.03 ด้านการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ จังหวัดราชบุรี มีโอกาสเข้าถึงบริการทางการแพทย์มากที่สุด สำหรับจังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี มีโอกาสเข้าถึงบริการทางการแพทย์น้อยกว่าจังหวัดอื่นในกลุ่มฯ แต่จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี มีแนวโน้มการเข้าถึงบริการดีขึ้นเมื่อเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2549 กับ พ.ศ. 2552 โดยจังหวัดกาญจนบุรีมีอัตราการตายต่ำที่สุดในกลุ่มจังหวัดอยู่ที่ 5.2 เท่านั้น

โรงพยาบาลที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด (HA) โดยเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ที่ประมาณ 28.61 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (เท่ากับ 25.90) เล็กน้อย โดยมีค่าสูงในจังหวัดนครปฐม ร้อยละ 44.44 และต่ำที่สุดในจังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ร้อยละ 20 เท่านั้น อัตราผู้ป่วยในด้วยโรคสำคัญซึ่งมีความเชื่อมโยงกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตและสภาพแวดล้อมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยจังหวัดนครปฐม เป็นจังหวัดที่ประชากรมีแนวโน้มมีปัญหาสุขภาพมากที่สุด เพราะมีการเพิ่มของอัตราผู้ป่วยในด้วยโรคสำคัญเพิ่มขึ้นทั้งหมด³

² สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555 (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (พ.ศ. 2558 – 2561) ส่วนที่ 1 หน้า 4)

³ สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555 (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (พ.ศ. 2558 – 2561) ส่วนที่ 1 หน้า 18)

2.2.6.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ปัญหาอาชญากรรม)

คุณภาพชีวิตสภาพสังคมโดยทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 มีลักษณะผสมผสานระหว่างวิถีชีวิตชนบทแบบสังคมเกษตรกรรมเชิงพาณิชย์กับสังคมเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปตามการเจริญเติบโตทางการค้า การขยายตัวของธุรกิจและอุตสาหกรรมในช่วงที่ผ่านมา ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความยากจนและการกระจายรายได้ แม้จะมีปัญหาเรื่องความยากจนแต่มีแนวโน้มในทิศทางที่ดีขึ้น ประชากรมีระดับการศึกษาสูงขึ้น และประชาชนมีโอกาสได้รับบริการสุขภาพดีกว่าเดิม แต่ยังมีปัญหาด้านสุขภาพในเกณฑ์สูง สัดส่วนคดีอาชญากรรมลดลง ยกเว้นยาเสพติดยังคงเพิ่มขึ้น

2.2.7 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดราชบุรี) มีความอุดมสมบูรณ์ โดยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่ทั้งหมดของภาคร้อยละ 45.51 สูงกว่าระดับประเทศ (ร้อยละ 33.54) แต่ปัจจุบันก็ยังประสบปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย โดยจังหวัดที่มีเนื้อที่ป่าไม้สูงสุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 7,678,168.75 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 63.05 ของเนื้อที่จังหวัด

ตารางที่ 7 : พื้นที่ป่าไม้ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2552

พื้นที่	เนื้อที่ (ไร่)	เนื้อที่ป่าไม้ (ไร่)	สัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่จังหวัด (ร้อยละ)
ประเทศ	319,718,642.50	107,240,573.75	33.54
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1	20,128,718.75	9,159,731.25	45.51
ราชบุรี	3,247,789.30	1,097,368.75	33.79
นครปฐม	1,355,206.25	-	-
กาญจนบุรี	12,176,968.75	7,678,168.75	63.05
สุพรรณบุรี	3,348,756.25	384,193.75	11.47

ที่มา : กรมป่าไม้ (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัด 4 ปี (ทบทวน) พ.ศ. 2558 - 2561 สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ส่วนที่ 1 หน้า 20)
หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ มีปัญหาขาดแคลนน้ำทั้งเพื่อการเกษตรและการบริโภค รวมทั้งมีปัญหาน้ำเน่าเสียในพื้นที่ชุมชน พื้นที่อุตสาหกรรม ปัญหามลพิษทางอากาศยังมีบ้างแต่ไม่ร้ายแรง คุณภาพของแหล่งน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่ในเกณฑ์ดีแต่ต้องเฝ้าระวัง เป็นปัญหาสำคัญของกลุ่มจังหวัดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานการค้าผ่านแดนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์ : ผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศบริโภคสินค้าที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน

กลยุทธ์

- 1) พัฒนากลไกในการเพิ่มผลผลิตให้ได้มาตรฐาน
- 2) เสริมสร้างศักยภาพด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์สินค้าการเกษตร
- 3) ส่งเสริม สนับสนุนการนำนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี : ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์ม/โรงงาน ที่ได้รับรองมาตรฐานตามระบบคุณภาพร้อยละ 5

2. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : เกษตรกรมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น

กลยุทธ์

- 1) สร้างแรงจูงใจในการปรับปรุงพัฒนาการผลิตที่ปลอดภัย
- 2) ส่งเสริม สนับสนุนในการเข้าถึงแหล่งทุนและโอกาสในการเรียนรู้

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี : เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นพ้นจากเส้นแบ่งความยากจนที่รัฐบาลกำหนด 30,000 บาท/คน/ปี

3. การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์

เป้าประสงค์ : เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานสินค้าบริการอย่างมีคุณภาพ
- 3) พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์
- 4) พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี : รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในกลุ่มจังหวัดร้อยละ 10 หรือจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10/ปี (เฉลี่ย 3 ปีซ้อนหลัง)

4. ส่งเสริมการค้าผ่านแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

เป้าประสงค์ : รายได้จากการค้าผ่านแดนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

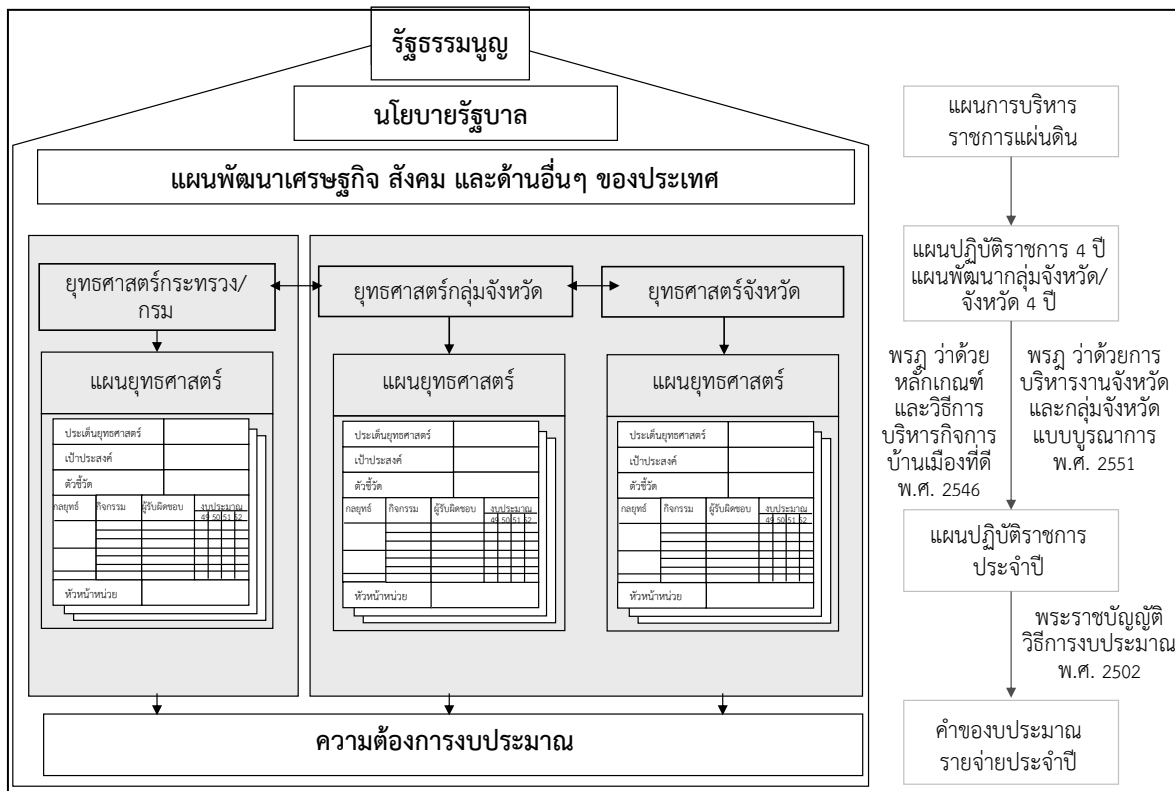
- 1) สนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
- 2) ส่งเสริมพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการค้าผ่านแดน

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี : มูลค่าการค้าผ่านแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10/ปี (เฉลี่ยสี่ปีซ้อนหลัง)

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า

ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁴

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

⁴ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 8 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม

และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทย ให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคง ด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับ ระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคง ทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทาง เศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงาน ไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและ สังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทาง ธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 เมื่อเปรียบเทียบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการค้าผ่านแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-

ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดฯ มีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาคผ่านการค้าชายแดน โดยกลุ่มจังหวัดฯ มิได้วางยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม และการพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 10 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นพ้นจากเส้นแบ่งความยากจนที่รัฐบาลกำหนด
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตารางที่ 10 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์ม/โรงงาน ที่ได้รับรองมาตรฐานตามระบบคุณภาพ ร้อยละ 5 - รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในกลุ่มจังหวัด ร้อยละ 10 หรือจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 - มูลค่าการค้าผ่านแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัดฯ สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการยกระดับรายได้ของเกษตรกรในเป้าหมายที่ 1 ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดฯ มิได้กำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณภาพน้ำและอากาศไว้ในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการ ที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิตและการส่งออกสินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน และ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน

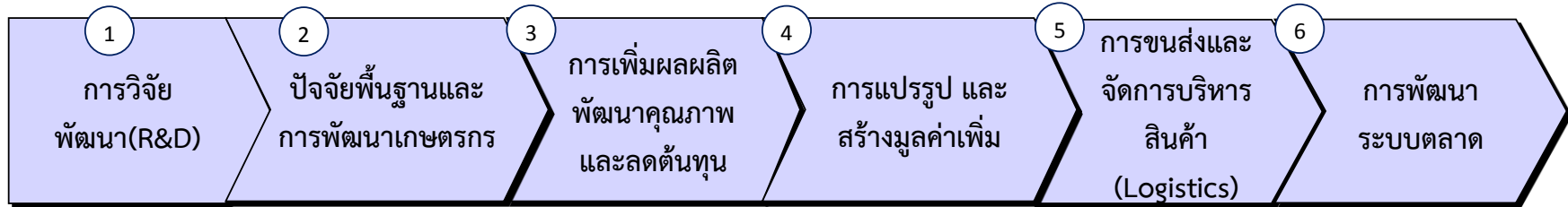
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าวปลอดภัย”

ตารางที่ 11 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
1. การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิตและการส่งออกสินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ข้าวปลอดภัย
2. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 2 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

CSF 1 การให้ความรู้ข้าวปลอดภัยแก่เกษตรกร	CSF 3 แหล่งน้ำชุมชนเพื่อความยั่งยืน	CSF 8 การปลูกที่ได้ GAP	CSF 11 บรรจุภัณฑ์	CSF 14 การขนส่ง	CSF 16 ศูนย์กระจายสินค้า
CSF 2 การวิจัยด้านข้าวปลอดภัย	CSF 4 พื้นที่ถาวรถือครองทางเกษตร	CSF 9 การเพิ่มคุณภาพผลผลิต	CSF 12 มาตรฐาน GMP	CSF 15 คลังสินค้า	CSF 17 พัฒนาระบบตลาดและการซื้อขายล่วงหน้า
	CSF 5 เมล็ด/พันธุ์ข้าวที่ได้มาตรฐาน	CSF 10 การเพิ่มผลผลิตต่อไร่	CSF 13 การทำตราสินค้า		CSF 18 การส่งออกไปนานาชาติ
	CSF 6 ปุ๋ยและการจำกัดศัตรูพืชแบบอินทรีย์				
	CSF 7 การรวมกลุ่มเกษตรกร				

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

ตารางที่ 12 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC1 : การวิจัยและพัฒนา(R&D)							
CSF1 การให้ความรู้ข้าวปลอดภัย แก่เกษตรกร	KPI 1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรม	Data 1.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรม	มี	รายงาน	รายปี	เกษตรจังหวัด	
CSF2 การวิจัยด้านข้าวปลอดภัย	KPI 2.1 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับ เกษตรปลอดภัย	Data 2.1.1 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับเกษตร ปลอดภัย	มี	รายงาน	รายปี	เกษตรจังหวัด	
VC2 : ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร							
CSF3 แหล่งน้ำชุมชนเพื่อความ ยั่งยืน	KPI 3.1 สัดส่วนชุมชนที่มีแหล่งน้ำ เพื่อความยั่งยืน	Data 3.1.1 จำนวนชุมชนที่มีแหล่งน้ำ	มี	รายงาน	รายปี	พัฒนาชุมชนจังหวัด	
		Data 3.1.2 จำนวนชุมชนเกษตร	มี	รายงาน	รายปี	เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด	
CSF4 พื้นที่ถาวรถือครองทาง เกษตร	KPI 4.1 สัดส่วนพื้นที่ถาวรถือครอง ทางเกษตร	Data 4.1.1 ขนาดพื้นที่ถือครองถาวร (ไม่ใช่พื้นที่ เช่า)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 4.1.2 ขนาดพื้นที่เกษตร	มี	รายงาน	รายปี	เกษตรจังหวัด	
CSF5 เมล็ด/พันธุ์ข้าวที่ได้ มาตรฐาน	KPI5.1 ปริมาณเมล็ด/พันธุ์ที่ได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้น	Data5.1.1 ปริมาณเมล็ด/พันธุ์ที่ได้มาตรฐาน	มี	รายงาน	รายปี	เกษตรจังหวัด	

ตารางที่ 12 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF6 ปุ๋ยและการกำจัดศัตรูพืช แบบอินทรีย์	KPI6.1 ปริมาณปุ๋ยอินทรีย์เพิ่มขึ้น	Data6.1.1 ปริมาณปุ๋ยอินทรีย์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI6.2 จำนวนเกษตรกรที่ใช้การ กำจัดศัตรูพืชแบบอินทรีย์ เพิ่มขึ้น	Data6.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้การกำจัดศัตรูพืช แบบอินทรีย์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF7 การรวมกลุ่มเกษตรกร	KPI7.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น	Data7.1.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกร	มี	รายงาน	รายปี	สหกรณ์จังหวัด	
VC3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน							
CSF8 การปลูกที่ได้ GAP	KPI8.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้ GAP เพิ่มขึ้น	Data8.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้ GAP	มี	รายงาน	รายปี	เกษตรจังหวัด	
CSF9 การเพิ่มคุณภาพผลผลิต	KPI 9.1 ราคาผลผลิตเฉลี่ยต่อ กิโลกรัมเพิ่มขึ้น	Data 9.1.1 ราคาผลผลิตเฉลี่ยต่อกิโลกรัม	มี	รายงาน	รายปี	เกษตรจังหวัด	
CSF10 การเพิ่มผลผลิตต่อไร่	KPI 10.1 ผลผลิตต่อไร่	Data 10.1.1 ปริมาณผลผลิต	มี	รายงาน	รายปี	เกษตรจังหวัด	
		Data 10.1.2 พื้นที่ผลิต	มี	รายงาน	รายปี	เกษตรจังหวัด	

ตารางที่ 12 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC4 : การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF11 บรรจุภัณฑ์	KPI 11.1 จำนวนผู้ผลิตที่มีการบรรจุ ภัณฑ์ได้มาตรฐาน	Data 11.1.1 จำนวนเกษตรกรที่มีการบรรจุภัณฑ์ได้ มาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF12 มาตรฐาน GMP	KPI 12.1 ผู้ผลิตที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานGMP	Data 12.1.1 จำนวนผู้ผลิตที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน GMP	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF13:การทำตราสินค้า	KPI 13.1การจดทะเบียน ตราสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น	Data 13.1.1 จำนวนการจดทะเบียนตราสินค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC5 : การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)							
CSF14 การขนส่ง	KPI 14.1 ระยะเวลาขนส่งลดลง	Data 14.1.1 ระยะเวลาการขนส่งเฉลี่ยต่อระยะทาง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI 14.2 ความเสียหายจากการขนส่ง ลดลง	Data 14.2.1 มูลค่าความเสียหายเฉลี่ยต่อรอบ การขนส่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF15 คลังสินค้า	KPI15.1 ขนาดคลังสินค้า	Data15.1.1 ขนาดคลังสินค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC6 : การพัฒนาระบบการตลาด							
CSF16 ศูนย์กระจายสินค้า	KPI 16.1 มูลค่าของสินค้าที่ซื้อ-ขาย ผ่านศูนย์กระจายสินค้าของ จังหวัด	Data 16.1.1 มูลค่าของสินค้าที่ซื้อ-ขายผ่านศูนย์ กระจายสินค้าของจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 12 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF17 พัฒนาระบบตลาดและ การซื้อขายล่วงหน้า	KPI 17.1 สัดส่วนมูลค่าการซื้อขาย ล่วงหน้าเพิ่มขึ้น	Data 17.1.1 มูลค่าการซื้อขายล่วงหน้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 17.1.2 มูลค่าการซื้อขาย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF18 การส่งออกป้อนนาชาติ	KPI 18.1 มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น	Data 18.1.1 มูลค่าการส่งออก	มี	รายงาน	รายปี	ธนาคารเพื่อ การเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร	

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิตและการส่งออกสินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน โดยเลือกผลิตภัณฑ์ศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 24 รายการ โดยปัจจุบันมีรายการสถิติที่มีการจัดเก็บปกติจำนวน 12 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 12 รายการ

ตารางที่ 13 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1:	VC2:	VC3:	VC4:	VC5:	VC6:
		(2CSF, 2KPIs)	(5CSF, 6KPIs)	(3CSF, 3KPIs)	(3CSF, 3KPIs)	(2CSF, 3KPIs)	(3CSF, 3KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	12 (50%)	2	5	4	-	-	1
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	- (0%)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	12 (50%)	-	3	-	3	3	3
รวม	24 (100%)	2	8	4	3	3	4

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.1 ขนาดพื้นที่ถือครองถาวร (ไม่ใช่พื้นที่เช่า)	สนง.เกษตรจังหวัด	- พัฒนาสถิติข้อมูล ที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 6.1.1 ปริมาณปุ๋ยอินทรีย์เพิ่มขึ้น	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 6.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้การกำจัดศัตรูพืชแบบอินทรีย์	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 11.1.1 จำนวนเกษตรกรที่มีการบรรจุภัณฑ์ได้มาตรฐาน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด และ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 12.1.1 จำนวนผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 13.1.1 จำนวนการจดทะเบียนตราสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	

ตารางที่ 14 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 14.1.1 ระยะเวลาการขนส่ง เฉลี่ยต่อระยะทาง	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 14.1.2 มูลค่าความเสียหาย เฉลี่ยต่อรอบการขนส่ง	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 15.1.1 ขนาดคลังสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 16.1.1 ศูนย์กระจายสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 17.1.1 มูลค่าการซื้อขาย ล่วงหน้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 17.1.2 มูลค่าการซื้อขาย	สนง.พาณิชย์จังหวัด	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์

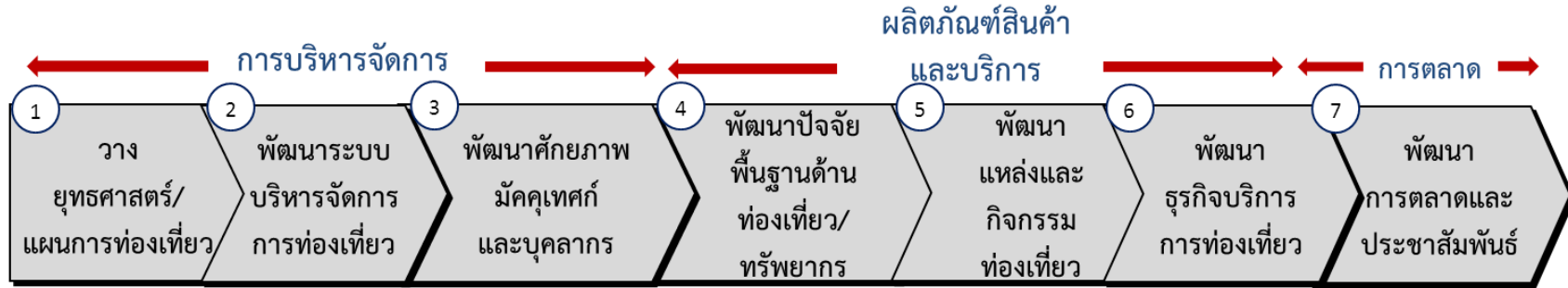
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวและบริการ”

ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวและบริการ

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาฯกลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวและบริการ”

CSF 1 การวางแผน ท่องเที่ยวระดับ กลุ่มจังหวัด	CSF 2 การกำหนด นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	CSF 3 การสร้าง การมีส่วนร่วมของ ชุมชน	CSF 4 การรวบรวม และจัดทำข้อมูล นักท่องเที่ยว	CSF 5 การกำหนด ขีดความสามารถใน การรองรับ นักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	CSF 6 การพัฒนา มัคคุเทศก์ CSF 7 การพัฒนา ศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและ บุคลากรการ ท่องเที่ยวภายใน ชุมชน	CSF 8 ส่งเสริมการ รวมกลุ่ม ผู้ประกอบการ ท่องเที่ยว	CSF 9 พัฒนาทรัพยากร ทางการท่องเที่ยว CSF 10 การจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อ การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน CSF 11 การจัดการ ปัญหาจากการท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิภูล ชยะและ มลภาวะ	CSF 12 สร้างระบบ การป้องกัน กำกับ ดูแล รักษาความปลอดภัย	CSF 13 สร้างสรรค์ กิจกรรมท่องเที่ยว รูปแบบใหม่ๆ ให้ สอดคล้องกับความสนใจ CSF 14 ส่งเสริม/ อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/ บูรณะ/พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว	CSF 15 ยกระดับ คุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดในสถานที่ ท่องเที่ยว	CSF 16 การรับรอง มาตรฐานที่พัก และโรงแรม CSF 17 พัฒนา ธุรกิจบริการที่ เกี่ยวเนื่องกับการ ท่องเที่ยว	CSF 18 พัฒนา สินค้าของฝากและ ของที่ระลึก	CSF 19 การทำ การตลาด CSF 20 ประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์ CSF 21 การตลาด เชิงรุก ผ่านสื่อ สมัยใหม่ (Social Network)
--	--	---	--	---	---	---	---	---	---	--	---	--	--

3.2.2 ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวและบริการ”

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวและบริการ”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว							
CSF1 การวางแผนท่องเที่ยวระดับ กลุ่มจังหวัด	KPI 1.1 มีแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด	Data 1.1.1 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของ กลุ่มจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 2 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 2.1 ร้อยละของจำนวน นักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	Data 2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวไทยจำแนก ตามประเภทของการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจำแนก ตามประเภทของการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI 2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ จากการท่องเที่ยว	Data 2.2.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและ ต่างชาติ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC2 : พัฒนาระบบบริหาร จัดการ การท่องเที่ยว							
CSF3 การสร้างการมีส่วนร่วมของ ชุมชน	KPI 3.1 จำนวนชุมชนที่เข้าร่วม โครงการต่างๆ ด้านการ ท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ ต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวและบริการ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4 การรวบรวมและจัดทำ ข้อมูลนักท่องเที่ยว	KPI 4.1 ฐานข้อมูลนักท่องเที่ยวที่ สมบูรณ์	Data 4.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว (จำแนกตาม แหล่งท่องเที่ยว)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 4.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยว (จำแนก ตามแหล่งท่องเที่ยว)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 4.1.3 ข้อมูลปริมาณนักท่องเที่ยวและ รายได้จากการท่องเที่ยวจำแนก ตามถิ่นที่อยู่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ รูปแบบการเดินทาง พาหนะ ในการเดินทาง สถานที่พัก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 5 การกำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 5.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานที่ ที่พัก และธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ที่ได้มาตรฐาน	Data 5.1.1 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด	
		Data 5.1.2 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ได้ มาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI 5.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบุคลากร ในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวที่ ได้รับการอบรมหลักสูตร มาตรฐาน	Data 5.2.1 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้าน การท่องเที่ยวจำแนกตามประเภท เช่น มัคคุเทศก์ พนักงานโรงแรม พนักงานบริษัททัวร์ เป็นต้น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวและบริการ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5 (ต่อ) การกำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 5.2 (ต่อ) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบุคลากร ในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวที่ ได้รับการอบรมหลักสูตร มาตรฐาน	Data 5.2.2 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้าน การท่องเที่ยวจำแนกตามระดับ และสาขา/ความสามารถเฉพาะ/ การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร มาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC3 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร							
CSF 6 การพัฒนามัคคุเทศก์ ท้องถิ่น	KPI 6.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน มัคคุเทศก์/ผู้นำที่ได้รับการ อบรมเที่ยวท้องถิ่น	Data 6.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว ท้องถิ่นที่เข้ารับการอบรม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด	
CSF 7 การพัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรการ ท่องเที่ยวภายในชุมชน	KPI 7.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงาน และบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยวที่ได้รับการอบรม	Data 7.1.1 จำนวนแรงงานวิชาชีพและ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับ การอบรม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด	
		Data 5.1.2 จำนวนครั้งในการจัดให้มีการ ฝึกอบรมแก่แรงงานวิชาชีพและ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด	
CSF 8 ส่งเสริมการรวมกลุ่ม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	KPI 8.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	Data 8.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการ ท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด	
		Data 8.1.2 จำนวนชมรมผู้ประกอบการ ท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวและบริการ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC4 : พัฒนาปัจจัย พื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 9 พัฒนาทรัพยากรทาง การท่องเที่ยว	KPI 9.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ จากแหล่งท่องเที่ยว	Data 9.1.1 รายได้จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI 9.2 ร้อยละของความพึงพอใจต่อ แหล่งท่องเที่ยว	Data 9.2.1 ความพึงพอใจแหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI 9.3 ร้อยละความพึงพอใจต่อ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว	Data 9.3.1 จำนวนบุคลากรท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI 9.4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของความ พึงพอใจต่อบุคลากร ท่องเที่ยว	Data 9.4.1 ความพึงพอใจต่อบุคลากรด้าน การท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF10 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อ การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	KPI 10.1 สัดส่วนปริมาณ CO ₂ จาก กิจกรรมการท่องเที่ยว	Data 10.1.1 ปริมาณ CO ₂ ในอากาศ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	
	KPI 10.2 ค่า BOD ในน้ำที่เพิ่มขึ้นจาก กิจกรรมการท่องเที่ยว	Data 10.2.1 ค่า BOD ในน้ำ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	
	KPI 10.3 การใช้ไฟฟ้าต่อจำนวน นักท่องเที่ยวลดลง	Data 10.3.1 การใช้ไฟฟ้าในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายเดือน	การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค	
Data 10.3.2 จำนวนนักท่องเที่ยว		มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด		

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวและบริการ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF11 การจัดการปัญหาจากการ ท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิภูล ขยะและมลภาวะ	KPI 11.1 ปริมาณขยะต่อนักท่องเที่ยว	Data 11.1.1 ปริมาณขยะ	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	
		Data 11.1.2 ปริมาณนักท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด	
CSF 12 สร้างระบบการป้องกัน กำกับ ดูแล รักษาความ ปลอดภัย	KPI 12.1 ร้อยละของคดีความเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยวลดลง	Data 12.1.1 จำนวนคดีความเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจ ท่องเที่ยวจังหวัด	
	KPI 12.2 ร้อยละของจำนวนเรื่อง ร้องเรียนลดลง	Data 12.2.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน จำแนกตาม ประเภทการร้องเรียน	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจ ท่องเที่ยวจังหวัด/ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	
VC5 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว							
CSF13 สร้างสรรค์กิจกรรม ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้ สอดคล้องกับความสนใจ	KPI 13.1 จำนวนกิจกรรมหรือสถานที่ ท่องเที่ยวขึ้นทะเบียน	Data 13.1.1 จำนวนกิจกรรมหรือสถานที่ ท่องเที่ยวขึ้นทะเบียน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด	
CSF14 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	KPI 14.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการ ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ	Data 14.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ การส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ	มี	รายงาน	รายปี	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น/โยธาธิการ และผังเมือง/สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวและบริการ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF15 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว	KPI 15.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว	Data 15.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
VC6 : พัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว							
CSF16 การรับรองมาตรฐานที่พักและโรงแรม	KPI16.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจำนวนโรงแรมที่ได้มาตรฐาน	Data 16.1.1 จำนวนโรงแรมที่ได้มาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF17 พัฒนาธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว	KPI17.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นมูลค่าการใช้บริการเกี่ยวเนื่อง	Data 17.1.1 มูลค่าการใช้บริการเกี่ยวเนื่อง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF18 พัฒนาสินค้าของฝากและของที่ระลึก	KPI18.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นมูลค่าการค้าของฝากและของที่ระลึก	Data 18.1.1 มูลค่าการค้าของฝากและของที่ระลึก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC7 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์							
CSF19 การทำการตลาด	KPI 19.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจำนวนนักท่องเที่ยว	Data 19.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
	KPI 19.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นกิจกรรมในการส่งเสริมการตลาด	Data 19.2.1 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด จำแนกตามประเภทของกิจกรรม	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวและบริการ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF19 (ต่อ) การทำการตลาด	KPI 19.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจำนวน นักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นจาก การทำตลาดในแต่ละครั้ง	Data 19.3.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตาม สัญชาติ ระยะเวลาพำนัก อายุ อาชีพ รายได้ ฯลฯ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF20 ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์	KPI 20.1 จำนวนนาที่โฆษณาทาง โทรทัศน์	Data 20.1.1 จำนวนนาที่โฆษณาทางโทรทัศน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI 20.2 จำนวนนาที่โฆษณาทางวิทยุ	Data 20.2.1 จำนวนนาที่โฆษณาทางวิทยุ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI 20.3 จำนวนการลงโฆษณาทาง สิ่งพิมพ์	Data 20.3.1 จำนวนการลงโฆษณาทางสิ่งพิมพ์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF21 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อ สมัยใหม่ (Social Network)	KPI 21.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจำนวนผู้เข้า ชมเว็บไซต์การท่องเที่ยวของ จังหวัด	Data 21.1.1 จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์ การท่องเที่ยวของจังหวัด	มี	รายงาน	รายเดือน	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด	
	KPI 21.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจำนวนผู้ กดไลค์ Facebook การท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 21.2.1 จำนวนผู้กดไลค์ Facebook การท่องเที่ยวของจังหวัด	มี	รายงาน	รายเดือน	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด	

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวและบริการ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์ โดยเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวและบริการ” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 43 รายการ โดยปัจจุบันมีรายการสถิติที่มีการจัดเก็บปกติจำนวน 20 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 23 รายการ

ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวและบริการ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1:	VC2:	VC3:	VC4:	VC5:	VC6:	VC7:
		(2CSF, 3KPIs)	(3CSF, 4KPIs)	(3CSF, 3KPIs)	(4CSF, 10KPIs)	(3CSF, 3KPIs)	(3CSF, 3KPIs)	(3CSF, 8KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	20 (46.51%)	-	1	5	8	3	-	3
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	- (0%)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	23 (53.49%)	4	7	-	4	-	3	5
รวม	43 (100%)	4	8	5	12	3	3	8

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวและบริการ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	-	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูล ที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ รวบรวม และจัดเก็บข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวไทยจำแนกตามประเภทของการท่องเที่ยว	-	
Data 2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจำแนกตามประเภทของการท่องเที่ยว	-	
Data 2.2.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติ	-	

ตารางที่ 18 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวและบริการ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.1.1 จำนวนชุมชนที่เข้าร่วมโครงการต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว	-	
Data 4.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว (จำแนกตาม แหล่งท่องเที่ยว)	-	
Data 4.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยว (จำแนก ตามแหล่งท่องเที่ยว)	-	
Data 4.1.3 ข้อมูลปริมาณนักท่องเที่ยวและ รายได้จากการท่องเที่ยวจำแนกตาม ถิ่นที่อยู่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ รูปแบบการเดินทาง พาหนะในการ เดินทาง สถานที่พัก	-	
Data 5.1.2 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ได้ มาตรฐาน	-	
Data 5.2.1 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้าน การท่องเที่ยวจำแนกตามประเภท เช่น มัคคุเทศก์ พนักงานโรงแรม พนักงานบริษัททัวร์ เป็นต้น	-	
Data 5.2.2 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้าน การท่องเที่ยวจำแนกตามระดับและ สาขา/ความสามารถเฉพาะ/การผ่าน การฝึกอบรมหลักสูตรมาตรฐาน	-	
Data 9.1.1 รายได้จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว	-	
Data 9.2.1 ความพึงพอใจแหล่งท่องเที่ยว	-	
Data 9.3.1 จำนวนบุคลากรท่องเที่ยว	-	
Data 9.4.1 ความพึงพอใจต่อบุคลากรด้าน การท่องเที่ยว	-	
Data 16.1.1 จำนวนโรงแรมที่ได้มาตรฐาน	-	

ตารางที่ 18 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวและบริการ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 17.1.1 มูลค่าการใช้บริการเกี่ยวเนื่อง	-	
Data 18.1.1 มูลค่าการค้าของฝากและของที่ระลึก	-	
Data 19.2.1 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการตลาด จำแนกตาม ประเภทของกิจกรรม	-	
Data 19.3.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตาม สัญชาติ ระยะเวลาพำนัก อายุ อาชีพ รายได้ ฯลฯ	-	
Data 20.1.1 จำนวนนาที่โฆษณาทางโทรทัศน์	-	
Data 20.2.1 จำนวนนาที่โฆษณาทางวิทยุ	-	
Data 20.3.1 จำนวนการลงโฆษณาทางสิ่งพิมพ์	-	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการค้าผ่านแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

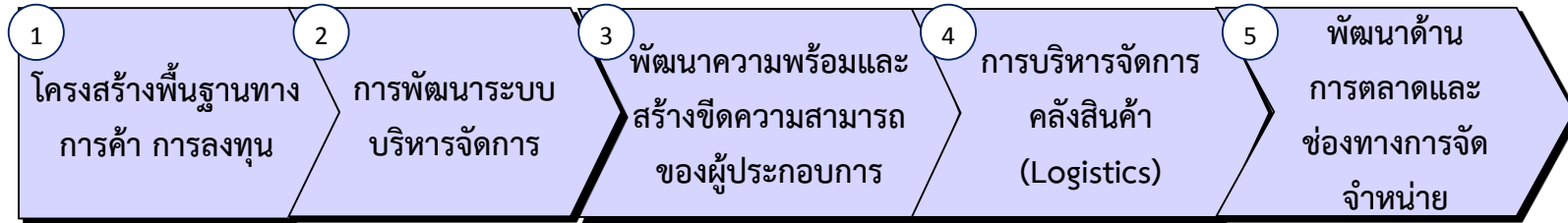
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การค้าชายแดน”

ตารางที่ 19 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมการค้าผ่านแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	เศรษฐกิจ -> การค้าการลงทุน	การค้าชายแดน

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”

CSF 1 พัฒนา
ฐานข้อมูลตลาดและ
ปริมาณการค้าชายแดน
CSF 2 เงินทุนและการ
เข้าถึงแหล่งเงินทุน
CSF 3 อัตรา
แลกเปลี่ยนเงิน
CSF 4 กฎระเบียบ
ข้อบังคับการค้า
ชายแดน

CSF 5 การพัฒนา
ระบบการค้า
การลงทุนชายแดน
CSF 6 การใช้สิทธิ
ประโยชน์ทางภาษี
จากข้อตกลงต่างๆ

CSF 7 การเพิ่มศักยภาพ
ในการดำเนินธุรกิจ
CSF 8 การยกระดับ
ความพร้อมด้านเทคโนโลยี
(Technology Readiness)
CSF 9 สร้างและขยาย
เครือข่ายการค้า
การลงทุนทั้งในและ
ต่างประเทศ

CSF 10 การพัฒนา
ประสิทธิภาพและลด
ต้นทุนการขนส่งและ
กระจายสินค้า
CSF 11 การจัดการงาน
ด้านศุลกากร (ส่งออก/
นำเข้า)
CSF 12 ขนส่ง
CSF 13 คลังสินค้า

CSF 14 การโฆษณา
และประชาสัมพันธ์
ผ่านสื่อต่างๆ

3.3.2 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน”

หัวข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ	
VC1 : โครงสร้างพื้นฐานทางการค้า การลงทุน								
CSF1 พัฒนาฐานข้อมูลตลาด และปริมาณการค้า ชายแดน	KPI 1.1 มีฐานข้อมูลในการติดตามอัตรา การขยายตัวของปริมาณและ มูลค่าการค้าชายแดน	Data 1.1.1 ปริมาณและมูลค่าการค้าชายแดน ภาพรวมของจังหวัด	มี	บันทึก	รายเดือน	ด่านศุลกากร		
		Data 1.1.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	คลังจังหวัด		
	KPI 1.2 มีฐานข้อมูลในการติดตามการ ขยายตัวของธุรกิจ ณ บริเวณ ชายแดน	Data 1.2.1 จำนวนผู้ประกอบการ ณ บริเวณ ชายแดน จำแนกตามประเภทธุรกิจ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 1.2.2 ปริมาณและมูลค่าการจำหน่าย สินค้าและบริการ ณ บริเวณ ชายแดน จำแนกตามประเภทธุรกิจ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 1.2.3 จำนวนสถานประกอบ การค้า ชายแดน จำแนกตามประเภทธุรกิจ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2 เงินทุนและการเข้าถึง แหล่งเงินทุน	KPI 2.1 จำนวนเงินทุนที่ให้การ สนับสนุน(บาท)	Data 2.1.1 รายงานการจ่ายเงินกู้จำแนกตาม ประเภทลูกค้า	มี	บันทึก	รายเดือน	ธนาคารเพื่อ การเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร	
		Data 2.1.2 รายงานการจ่ายเงินกู้จำแนกตาม ผลผลิต	มี	บันทึก	รายเดือน	ธนาคารเพื่อ การเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร	
		Data 2.1.3 รายงานการจ่ายเงินกู้จำแนกตาม วัตถุประสงค์	มี	บันทึก	รายเดือน	ธนาคารเพื่อ การเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร	
CSF 3 อัตราการแลกเปลี่ยนเงิน	KPI 3.1 ความผันผวนของอัตราการ แลกเปลี่ยนเงินสกุลท้องถิ่น	Data 3.1.1 อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทกับเงิน สกุลประเทศเพื่อนบ้านที่เป็น ทางการ	มี	รายงาน	รายวัน	ธนาคารแห่ง ประเทศไทย	
		Data 3.1.2 อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทกับเงิน สกุลประเทศเพื่อนบ้าน ณ ราคา ตลาด	มี	รายงาน	รายวัน	ธนาคารแห่ง ประเทศไทย	
CSF 4 กฎระเบียบข้อบังคับ การค้าชายแดน	KPI 4.1 กฎระเบียบข้อบังคับที่เอื้อต่อ การส่งเสริมการค้าชายแดน	Data 4.1.1 กฎระเบียบการนำเข้า-ส่งออก ชายแดน เช่น พิธีการศุลกากร ประเภทสินค้าที่มีเงื่อนไขการ นำเข้าพิเศษ ฯลฯ	มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด ด้านศุลกากร, พาณิชย์จังหวัด	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4 (ต่อ) กฎระเบียบข้อบังคับ การค้าชายแดน	KPI 4.1 (ต่อ) กฎระเบียบข้อบังคับที่เอื้อต่อ การส่งเสริมการค้าชายแดน	Data 4.1.2 กฎระเบียบอื่นๆ เช่น ระเบียบใน การผ่านด่าน ตามมาตรา 19 ทวิ กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจ เป็นต้น	มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด ด่านศุลกากร, พาณิชย์จังหวัด	
VC2: การพัฒนาระบบบริหารจัดการ							
CSF 5 การพัฒนาระบบการค้า การลงทุนชายแดน	KPI 5.1 ความสะดวกรวดเร็วในการค้า การลงทุนชายแดน	Data 5.1.1 ระยะเวลาในการทำธุรกรรม เกี่ยวกับการค้า การลงทุน ชายแดน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 6 การใช้สิทธิประโยชน์ทาง ภาษีจากข้อตกลงต่างๆ	KPI 6.1 การใช้สิทธิประโยชน์จาก AFTA เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 ปริมาณการใช้สิทธิประโยชน์จาก AFTA	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC3 พัฒนาคความพร้อมและสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ							
CSF 7 การเพิ่มศักยภาพใน การดำเนินธุรกิจ	KPI 7.1 การขยายตัวในการดำเนิน ธุรกิจของสถานประกอบการ	Data 7.1.1 จำนวนวิสาหกิจ จำแนกตามขนาด และประเภทกิจกรรมทาง เศรษฐกิจ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 7.1.2 จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับ การส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI 7.2 การเพิ่มศักยภาพของ ผู้ประกอบการ	Data 7.2.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการ พัฒนาภาษาอังกฤษ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 8 การยกระดับความพร้อม ด้านเทคโนโลยี (Technology Readiness)	KPI 8.1 มีการให้บริการโครงข่าย อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ ครอบคลุมพื้นที่ด้านชายแดน	Data 8.1.1 จำนวน และรายชื่อลูกค้าที่ใช้ อินเทอร์เน็ตในการประกอบ การค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 8.1.2 ประเภทโครงข่ายอินเทอร์เน็ตที่ ให้บริการ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 8.1.3 จำนวนโครงข่ายอินเทอร์เน็ตที่ ให้บริการ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 8.1.4 จำนวนชุมสายโทรศัพท์	มี	บันทึก	รายเดือน	บมจ.ทีโอที บมจ.กสท โทรคมนาคม	
CSF 9 สร้างและขยายเครือข่าย การค้า การลงทุนทั้งใน และต่างประเทศ	KPI 9.1 การประสานความร่วมมือกับ กลุ่มเครือข่ายการค้า การ ลงทุน	Data 9.1.1 กลุ่มเครือข่ายการค้า การลงทุน ในจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้าน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 9.1.2 การเดินทางศึกษาดูงานชายแดน	มี	รายงาน	รายปี	ปกครองจังหวัด	
VC4 : การบริหารจัดการคลังสินค้า (Logistics)							
CSF 10 การพัฒนาประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการขนส่ง และกระจายสินค้า	KPI 10.1 ต้นทุนการขนส่งและกระจาย สินค้าน่าลดลง	Data 10.1.1 ค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกระจาย สินค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 10.1.2 ปริมาณการขนส่งสินค้าต่อวัน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ	
CSF 10 (ต่อ) การพัฒนาประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการขนส่ง และกระจายสินค้า	KPI 10.2 การส่งมอบและขนส่งสินค้า สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด	Data 10.2.1 จำนวนสถานีขนส่งและศูนย์ กระจายสินค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี		
		Data 10.2.2 จำนวนรถบรรทุก/อุปกรณ์ในการ ส่งมอบ/ขนส่งสินค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี		
		Data 10.2.3 ข้อมูลโครงข่ายสายทางหลวง ชนบท	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานทางหลวง ชนบทจังหวัด		
CSF 11 การจัดการงานด้าน ศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	KPI 11.1 พิธีการศุลกากรได้รับการพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	Data 11.1.1 กฎระเบียบด้านพิธีการศุลกากร	มี	การจัดเก็บ ข้อมูลจาก เอกสาร	รายเดือน	ด้านศุลกากร		
		KPI 11.2 มีฐานข้อมูลในการติดตามการ ขยายตัวของมูลค่าการค้า ชายแดน	Data 11.2.1 มูลค่าการนำเข้าสินค้า ณ จุดผ่อน ปรน	มี	รายงาน	รายเดือน	ด้านศุลกากร	
			Data 11.2.2 มูลค่าการส่งออก ณ จุดผ่อนปรน	มี	รายงาน	รายเดือน	ด้านศุลกากร	
CSF12 การขนส่ง	KPI 12.1 ระยะเวลาขนส่งลดลง	Data 12.1.1 ระยะเวลาการขนส่งเฉลี่ยต่อ ระยะทาง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี		
	KPI 12.2 ความเสียหายจากการขนส่ง ลดลง	Data 12.2.1 มูลค่าความเสียหายเฉลี่ยต่อรอบ การขนส่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี		

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF13 คลังสินค้า	KPI13.1 ขนาดคลังสินค้า	Data13.1.1 ขนาดคลังสินค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC5 : พัฒนาด้านการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย							
CSF 14 การโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	KPI 14.1 การค้าชายแดน ณ ด้านสำคัญ เป็นที่รู้จักมากขึ้น	Data 14.1.1 จำนวนครั้งของการ ประชาสัมพันธ์ จำแนกตามสื่อ ต่างๆ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์ โดยเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำนวนทั้งสิ้น 35 รายการ โดยปัจจุบันมีรายการสถิติที่มีการจัดเก็บปกติจำนวน 15 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 20 รายการ

ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1:	VC2:	VC3:	VC4:	VC5:
		(4CSF, 5KPIs)	(2CSF, 2KPIs)	(3CSF, 4KPIs)	(4CSF, 7KPIs)	(1CSF, 1KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	15 (42.86%)	9	-	2	4	-
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	20 (57.14%)	3	2	7	7	1
รวม	35 (100%)	12	2	9	11	1

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.1 จำนวนผู้ประกอบการ ณ บริเวณชายแดน จำแนกตามประเภทธุรกิจ	สนง.ท้องถิ่นจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูล ที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ รวบรวม และจัดเก็บข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 1.2.2 ปริมาณและมูลค่าการจำหน่ายสินค้าและบริการ ณ บริเวณชายแดน จำแนกตามประเภทธุรกิจ	-	
Data 1.2.3 จำนวนสถานประกอบ การค้าชายแดน จำแนกตามประเภทธุรกิจ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 5.1.1 ระยะเวลาในการทำธุรกรรมเกี่ยวกับการค้า การลงทุนชายแดน	-	
Data 6.1.1 ปริมาณการใช้สิทธิประโยชน์จาก AFTA	ด่านศุลกากร/ สนง.การค้าต่างประเทศ เขต10	

ตารางที่ 22 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.1.1 จำนวนวิสาหกิจ จำแนกตามขนาดและประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	-	
Data 7.1.2 จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	-	
Data 7.2.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาภาษาอังกฤษ	-	
Data 8.1.1 จำนวนและรายชื่อลูกค้าที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการประกอบการค้า	-	
Data 8.1.2 ประเภทโครงข่ายอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการ	-	
Data 8.1.3 จำนวนโครงข่ายอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการ	-	
Data 9.1.1 กลุ่มเครือข่ายการค้าการลงทุนในจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้าน	-	
Data 10.1.1 ค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกระจายสินค้า	-	
Data 10.1.2 ปริมาณการขนส่งสินค้าต่อวัน	-	
Data 10.2.1 จำนวนสถานีขนส่งและศูนย์กระจายสินค้า	-	
Data 10.2.2 จำนวนรถบรรทุก/อุปกรณ์ในการส่งมอบ/ขนส่งสินค้า	-	
Data 12.1.1 ระยะเวลาการขนส่งเฉลี่ยต่อระยะทาง	ทางหลวงชนบท	
Data 12.2.1 มูลค่าความเสียหายเฉลี่ยต่อรอบการขนส่ง	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 13.1.1 ขนาดคลังสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 14.1.1 จำนวนครั้งของการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามสื่อต่างๆ	-	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

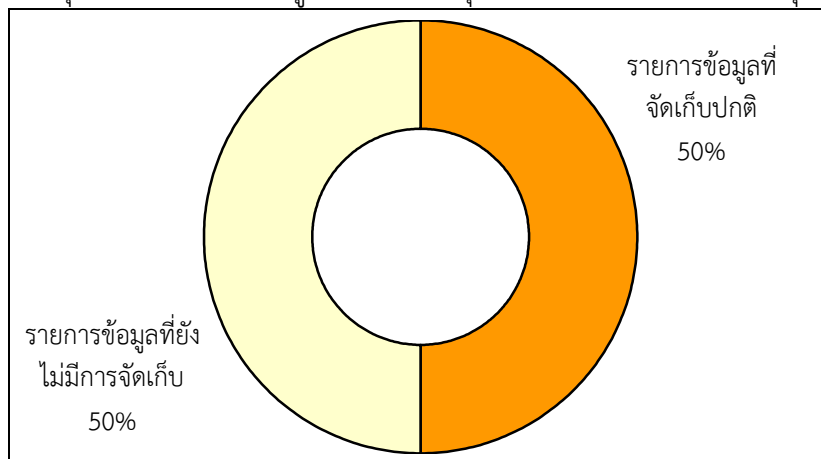
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิตและการส่งออกสินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน และ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าวปลอดภัย” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 24 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 12 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 12 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

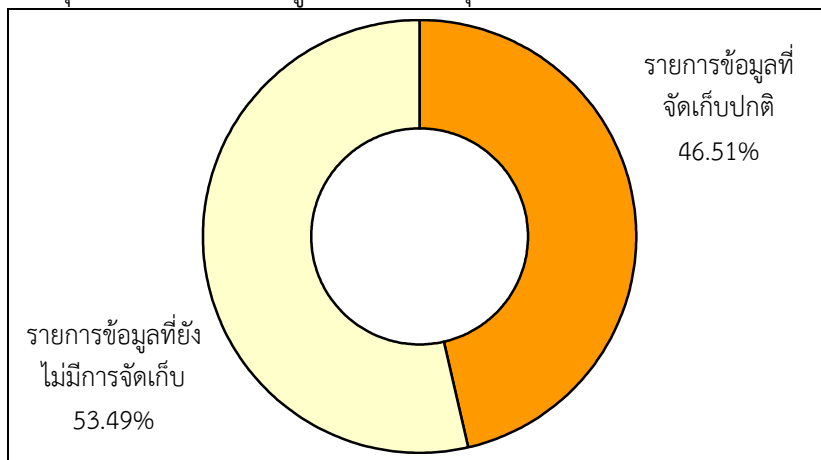
4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์ โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวและบริการ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 43 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 46.51

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 23 รายการ คิดเป็นร้อยละ 53.49

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

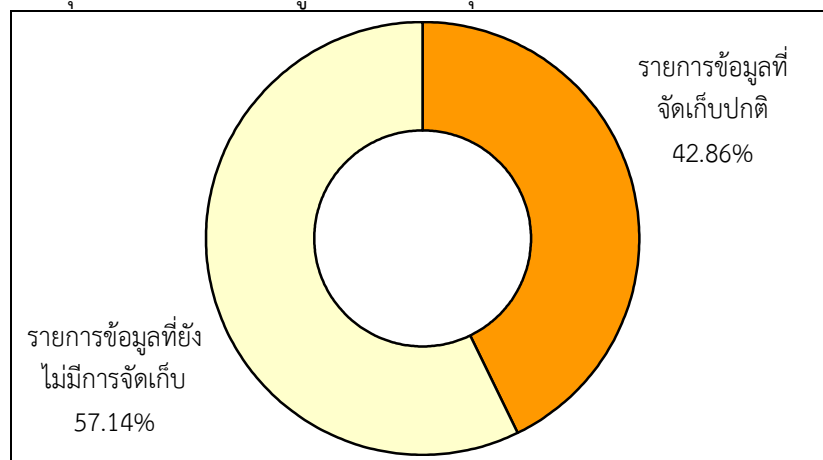
4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการค้าผ่านแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การค้าชายแดน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 35 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 42.86

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 57.14

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน ได้แก่ “ข้าวปลอดภัย” ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์ ได้แก่ “การท่องเที่ยวและบริการ” และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการค้าผ่านแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน “การค้าชายแดน” ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ดังนี้

กลไก/การบริหารจัดการ

- กลุ่มจังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด โดยให้จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ตามที่หัวหน้ากลุ่มจังหวัดมอบหมาย เป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงานหรือประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัดในด้านต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดต่อไป (มติที่ประชุมคณะกรรมการกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ในการประชุมเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2557) ให้จังหวัดนครปฐม และสุพรรณบุรี เป็นเจ้าภาพหลักประเด็นยุทธศาสตร์ “ข้าวปลอดภัย” ให้จังหวัดราชบุรี เป็นเจ้าภาพหลักประเด็นยุทธศาสตร์ “การท่องเที่ยวและบริการ” และให้จังหวัดกาญจนบุรี เป็นเจ้าภาพหลักประเด็นยุทธศาสตร์ “การค้าชายแดน” อย่างไรก็ตาม ทั้ง 4 จังหวัดต้องประสานความร่วมมือและช่วยสนับสนุนข้อมูลซึ่งกันและกันในทุกประเด็นยุทธศาสตร์

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น เป็นเรื่อง que ทุกจังหวัดจะต้องรับผิดชอบร่วมกันในการจัดเก็บข้อมูล การดำเนินการจึงต้องอาศัยการประสานงานและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของจังหวัดภายในกลุ่มอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัดได้เป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากรและงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัดอาจให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณกับจังหวัดต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการเพื่อจัดเก็บข้อมูลในส่วนของกลุ่มจังหวัดต่อไป

การพัฒนาการการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ มี 3 ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ คือ

1) ข้าวปลอดภัย พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 24 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล เป็นรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 12 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50

2) การท่องเที่ยว พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 43 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล เป็นรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 23 รายการ คิดเป็นร้อยละ 53.49

3) การค้าชายแดน พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 35 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล เป็นรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 57.14

ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) เป็นรายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล และจัดเก็บไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากการขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บข้อมูลทำให้ไม่เห็นความสำคัญและจำเป็นของข้อมูลดังกล่าว

แนวทางการพัฒนา

1. รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล เนื่องจากเป็นการจัดเก็บข้อมูลในระดับกลุ่มจังหวัด จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์นั้น ควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1.1 ใช้กลไกคณะทำงาน/คณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับกลุ่มจังหวัดในการที่จะนำมาใช้ในพัฒนาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะยังคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้จังหวัดที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้าน ประสานการจัดเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อสร้างเครือข่ายและการยอมรับ ฯลฯ หรือตัดรายการข้อมูลเหล่านี้ออกไปบางรายการเพราะเห็นว่าไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัด

1.2 จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ ควรมีการประสานงานการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดต่างๆ ในกลุ่มอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการหรือปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลของจังหวัด เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาดำเนินการ/หรือนำเสนอต่อคณะทำงาน/คณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดต่อไป

2. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

2.1 มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานของจังหวัดขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/จังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

2.2 กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบเพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

2.3 พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดคำนิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

2.4 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

2.5 ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพข้อมูลกลุ่มจังหวัดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะกลุ่มจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการตัดสินใจวางยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดอย่างเป็นองค์รวม ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน /สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา ซึ่งการวางยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 นั้น ข้อมูลของกลุ่มจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ/วางยุทธศาสตร์จึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. การวางยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ที่จะพัฒนาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดในการสร้างต้นทุนทรัพยากรเพื่อการลงทุน สร้างความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวและพื้นที่เศรษฐกิจ และการค้าชายแดนนั้น ข้อมูลของกลุ่มจังหวัดจึงควรที่จะต้องมีความหลากหลายเป็นข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้เป็นการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อให้กลุ่มจังหวัดได้รับทราบศักยภาพของตนเอง ก่อนในระยะต่อไปกลุ่มจังหวัดอาจใช้กลไกการดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ ให้คณะทำงาน จัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาเชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ กำหนดเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัด หรือจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลในระดับมหภาคและดำเนินการประสานการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตารางที่ 23 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558															
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12				
การจัดทำนิยาม คู่มือและระบบ การดำเนินการ ในการจัดเก็บข้อมูล	คณะกรรมการสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำระบบการกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ 																
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนา คณะกรรมการและ บุคลากรในการ ดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล 																

ตารางที่ 23 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558														
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12			
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด	สำนักงานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี 															

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). **แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1. (2556). **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 4 ปี (ทบทวน) พ.ศ. 2558 - 2561** สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป

(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองนำอยู่	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)
2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์	8. การพัฒนาสุขภาวะ	13. การบริหารจัดการน้ำ
3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ	9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้	14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี
4. อุตสาหกรรมการผลิต	10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว	
5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน	11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	
6. การบริการและการ ท่องเที่ยว		

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคอเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยว จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบ มีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

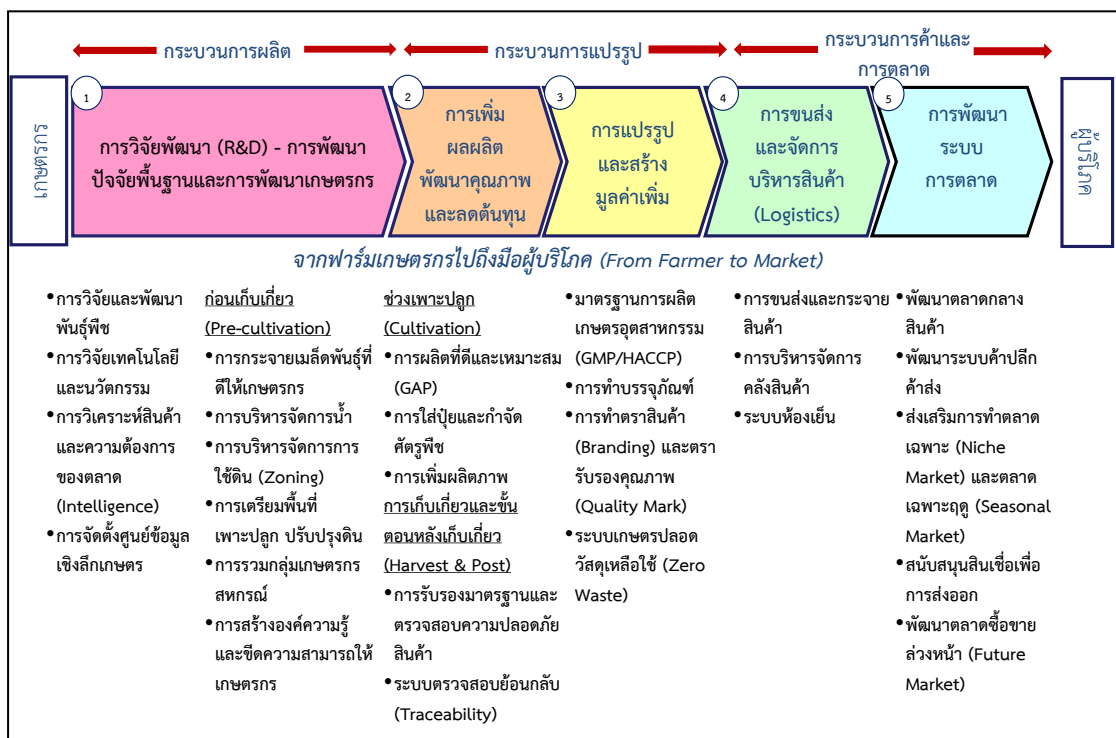
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทย ที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางดำเนินการมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากร การเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

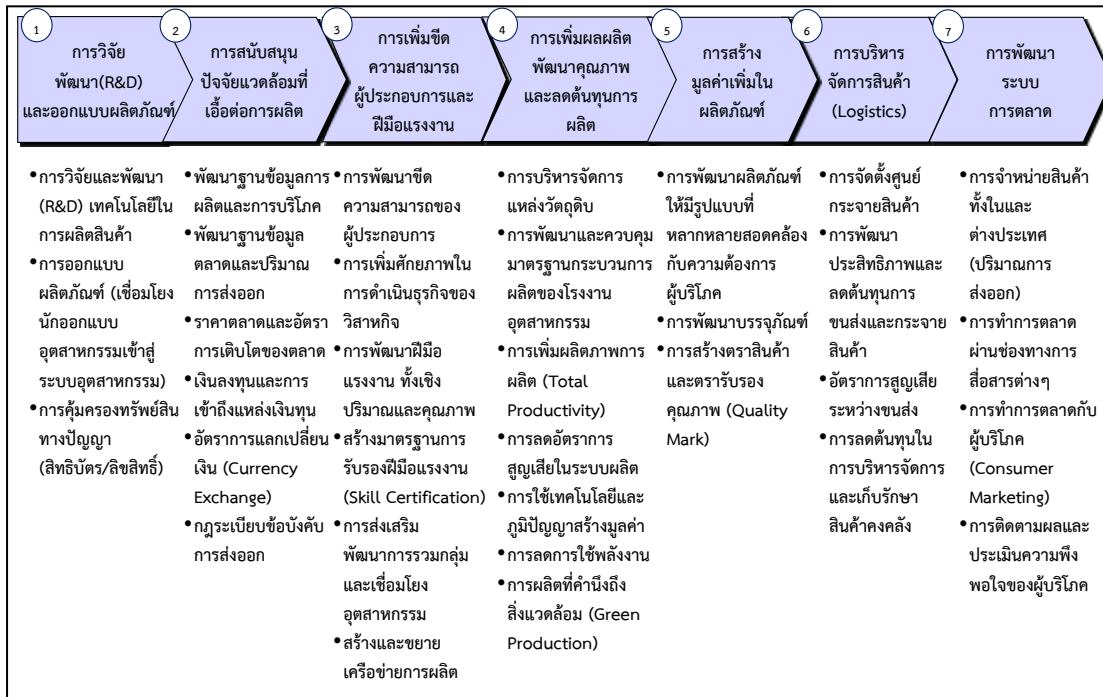

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

- 1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
- 2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

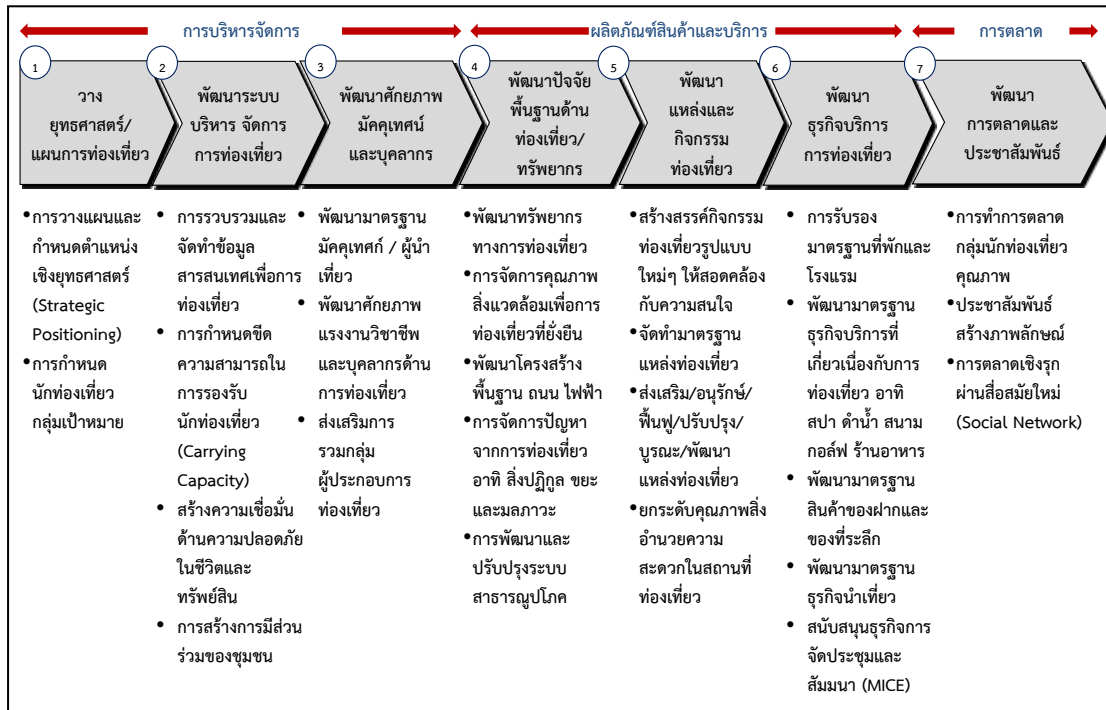
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ศติอุกกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่ใช้ถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

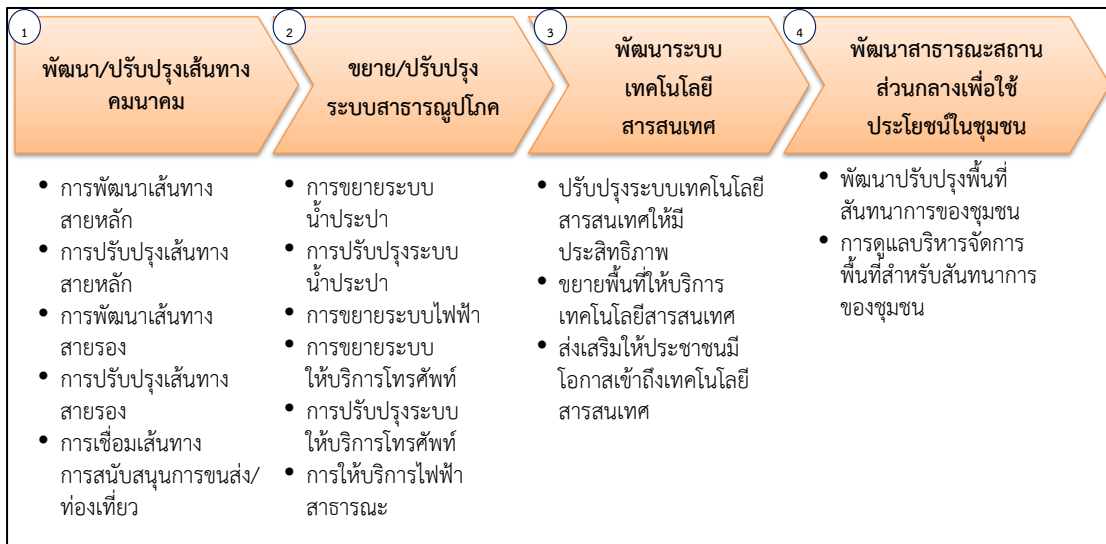
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

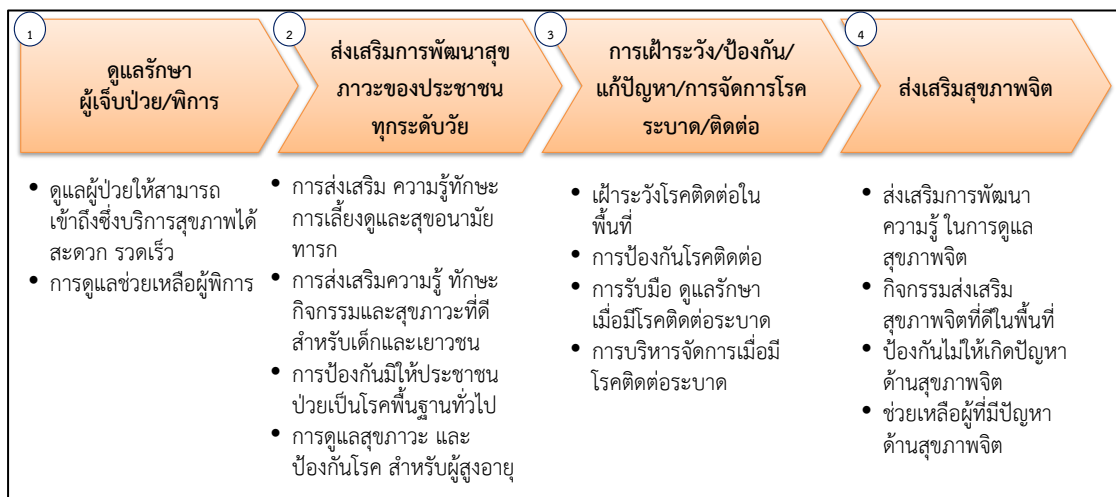
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

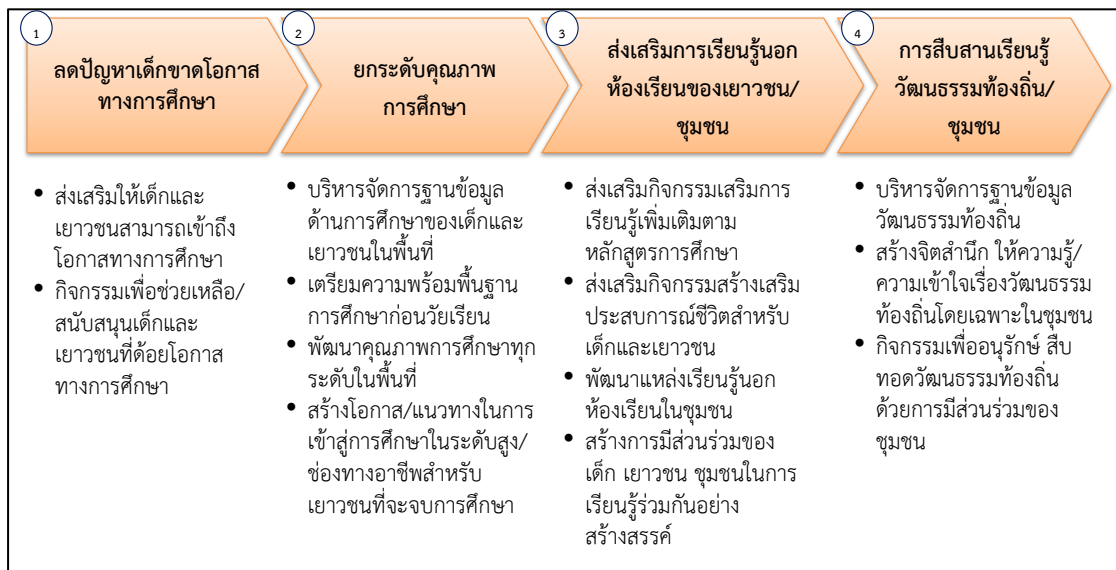
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาปลีกย่อยที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่น ในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหาคารว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

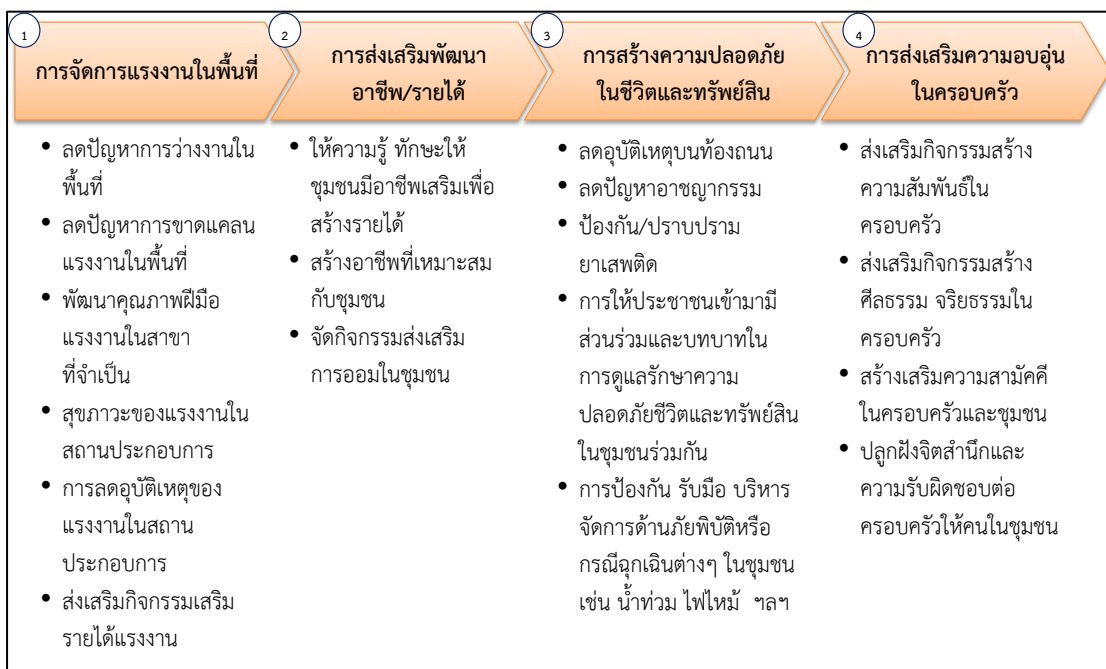
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่นและร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

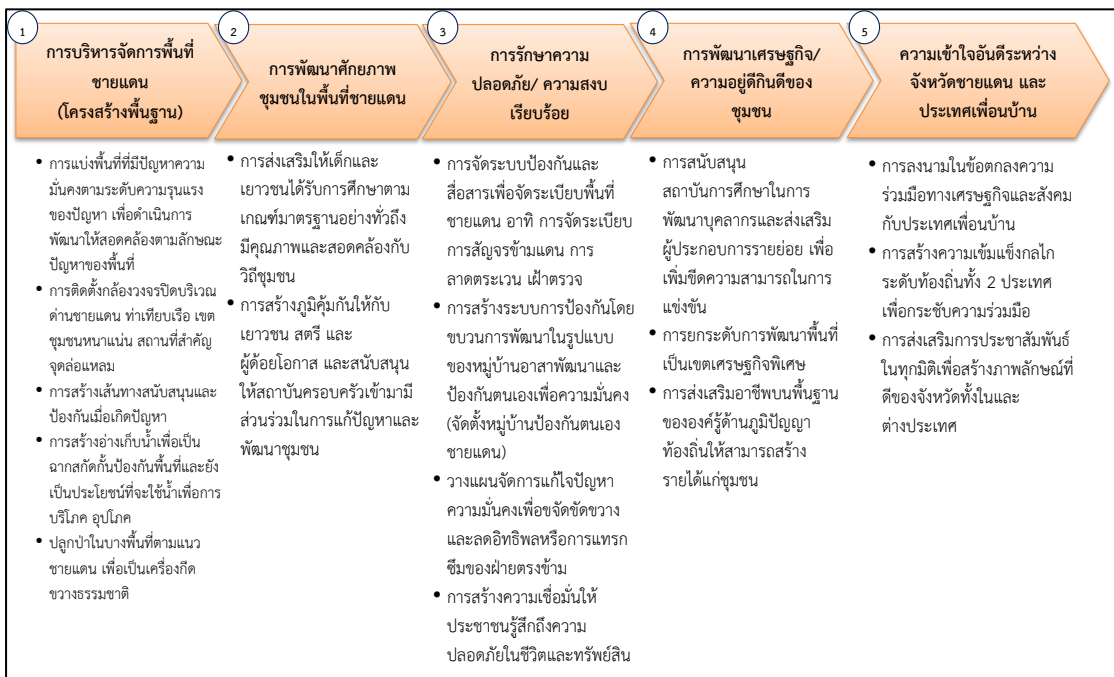
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนทางจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตั้งวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาลสุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

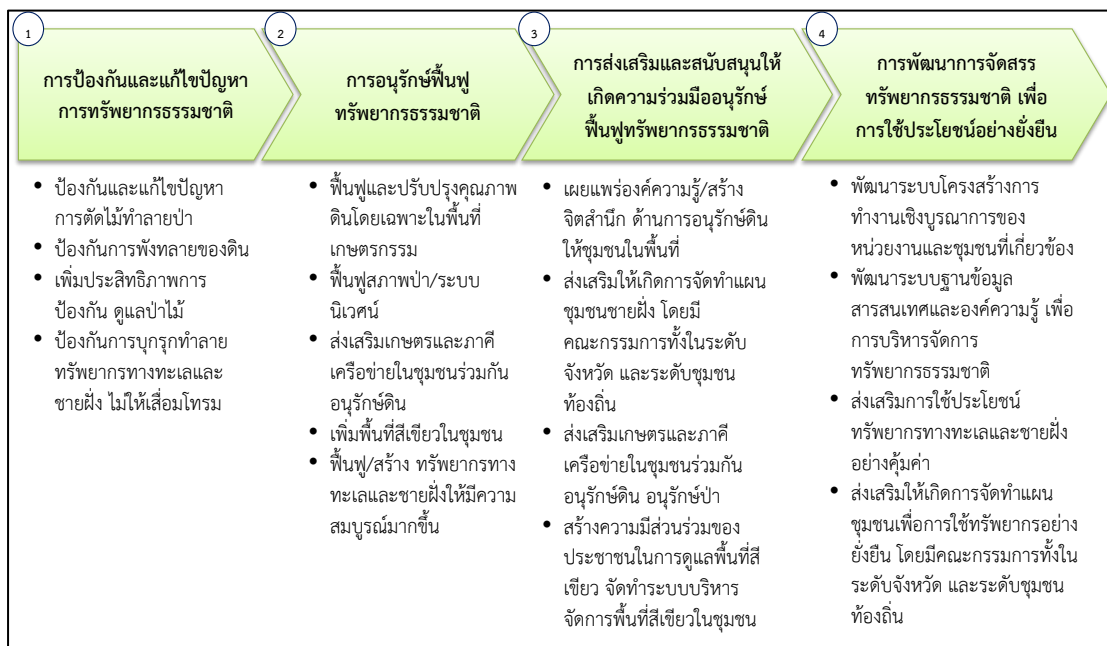
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

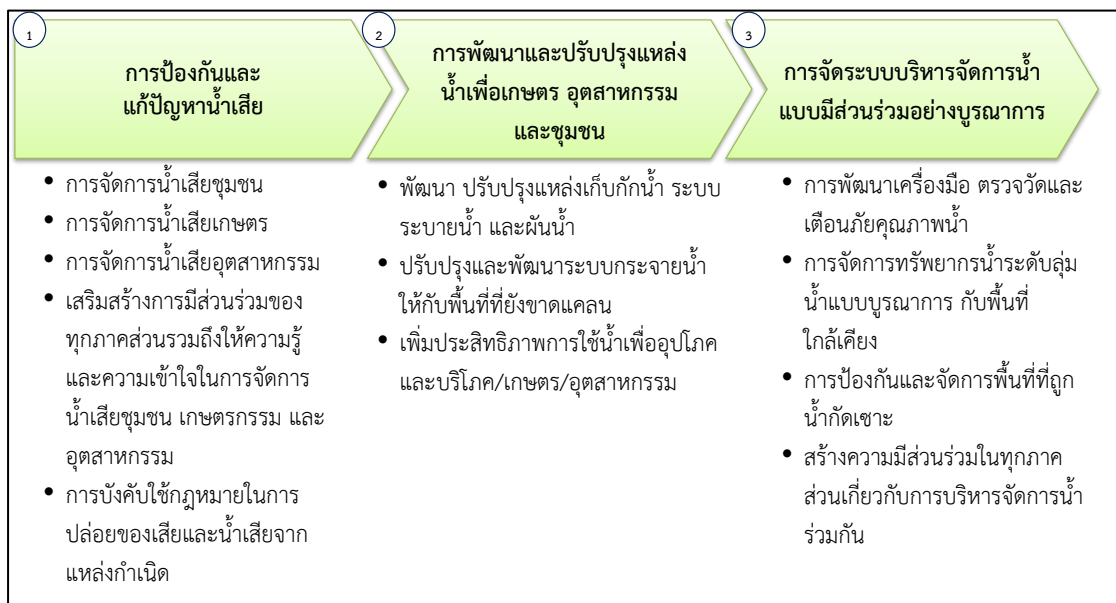
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจสอบและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

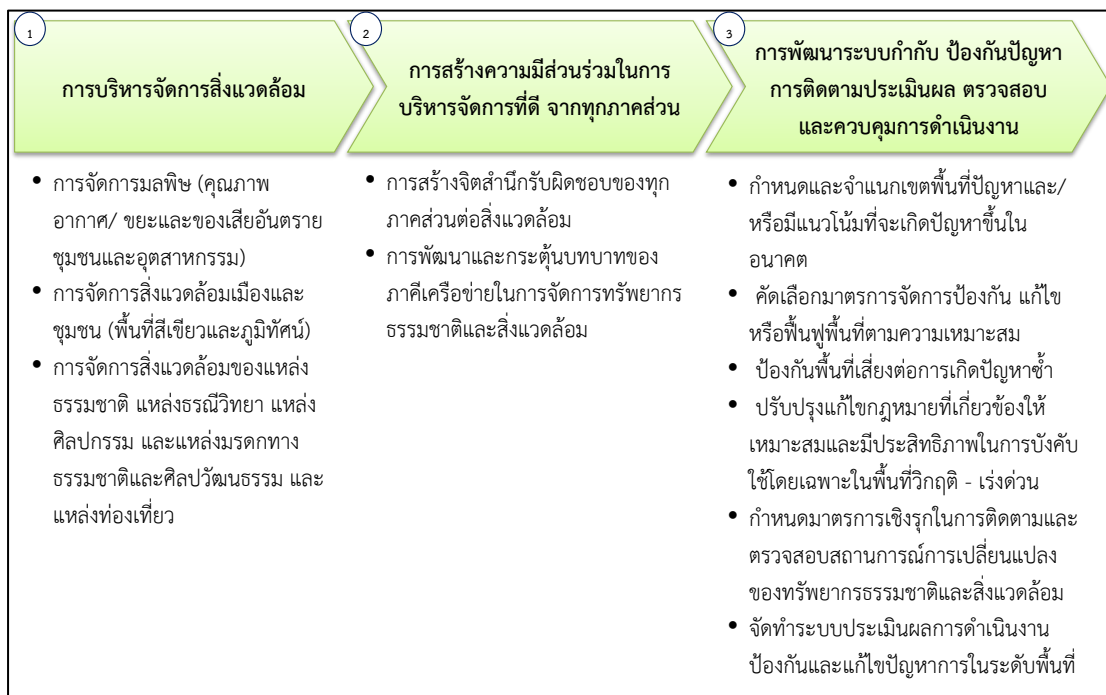
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ประเทศ ภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล
 - เขตการปกครอง อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - เผยแพร่ได้ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ไทย อังกฤษ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - สัมภาษณ์
 - สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ขนาดตัวอย่าง.....
 - อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ทะเบียน
 - รายงาน
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - .doc, docx .xls, .xlsx .csv .pdf .txt
 - อื่นๆ (ระบุ)
 - ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - Oracle DB2 MS SQL My SQL
 - อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ค

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

